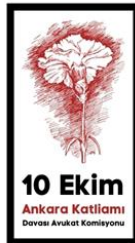

9 EKİM 2025

Katliamdan Bu Yana: Adalet Arayışında 10 Yıl

10. Yılında 10 Ekim Ankara Katliamı Davası

10 EKİM ANKARA KATLIAMI DAVASI AVUKAT KOMİSYONU

10 EKİM KATLIAMI TÜRKİYE TARİHİNİN KIRILMA ANLARINDAN BİRİDİR

10 Ekim 2015 sabahı, ülkenin dört bir yanından barış mitingi için Ankara'ya gelen binlerce insan, Ankara Garı önünde toplanmış ve kortejlerini oluşturmaya başlamışlardı.

İki canlı bomba, saat 10.04'te miting alanında olan-olmayan milyonlarca insanın yaşamını bir daha asla eskisi gibi olmayacak biçimde değiştirdi. Katliamda 103 kişi hayatını kaybetti, beş yüzden fazla kişi yaralandı, katliama binlerce kişi tanıklık etti.

10 Ekim 2015'in sonuçları sadece katliamda ölenler ve yaralananlarla sınırlı değildi. 2015 yılı Haziran seçimlerinin ardından '*kaos istiyorsunuz madem, buyurun kaos*' denilmiş, katliamın arkasından anketler yapılmış, Kasım seçimlerinde AKP'nin tek başına iktidar olmasının ve tek adam iktidarının yolları bu katliamla kurulmuştu.

10 Ekim 2015'den sonra ülke bir daha normal ya da normale yakın günler görmedi. Demokrasi ve en temel hak ve hürriyetlerin yok edildiği; savaşın ve şiddetin hayatın her alanına girdiği günler yaşandı ve bu süreç halen devam ediyor. Bu nedenle 10 Ekim 2015 gününe gelen sürecin her açıdan aydınlatılması, tüm sorumlulukların yerli yerine konulması, memleket tarihi açısından olmazsa olmaz bir yerde durmaktadır.

10 Ekim Ankara Katliamı davası; görünür failler dışında devletin sorumluluğunun ortaya konulmaya çalışıldığı; müvekkillerimiz ve kamuoyu ile birlikte örülen çok katmanlı bir mücadele alanı oldu. Bu nedenle 10 Ekim Ankara Katliamı Davası Avukat Komisyonu olarak katliamının 10. yılında, davanın gösterdiklerini tüm yönleriyle özetlemeye çalıştığımız raporu kamuoyunun dikkatine sunuyoruz¹.

¹ Bu raporda yer alan dava dosyasının kayıtlarına <https://10ekimdavasi.vercel.app> adresindeki web sitesinden erişim sağlayabilirsiniz.

I-İLK YARGILAMA SÜRECİ

1. KISITLILIK KARARININ ALTINDAN ÇIKAN İDDİANAME

10 Ekim Ankara Katliamının yargı süreci, tam 8 ay devam eden kısıtlılık kararı altında yürütülen bir soruşturma ile başlamış ve tüm soruşturma bu karartma altında sürmüştür. Bu süre içerisinde dosyayı inceleme, delil sunma, soruşturmaya katkıda bulunma olanaklarımız yok edilmiştir. Kısıtlılık kararının kaldırılmasına ilişkin yapmış olduğumuz tüm başvurular reddedilmiş, Cumhuriyet Savcılarıyla çeşitli zorluklarla yapabildiğimiz görüşmelerde bize verilen bilgilerle yetinmemiz istenmiştir.

2016 yılının haziranında iddianamenin hazır edilmesiyle perdesi kalkan 72 klasörden oluşan evrak bize gösterilmiştir. 2019 yılında dosyanın iddianamenin yazıldığı ilk aşamada dosya toplamının 72 değil, aslında 81 klasör olduğunu öğrendiğimizi belirtmek önemlidir. Dosyaların, delillerin saklanmış olduğu bir soruşturma süreci söz konusu olup, bu önemli noktaya raporumuzun ilerleyen kısımlarında ayrıntılı olarak yer verilecektir.

İddianameyle görülmüştür ki; Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca görevlendirilen üç Cumhuriyet Savcısı tarafından yürütülen soruşturma sürecinde hiçbir araştırma yapılmamış, IŞİD örgütlenmesine yönelik derinlemesine bir çalışma içerisine girilmemiş, katliamı planladığı söylenen IŞİD militanı Yunus Durmaz'ın dijital materyallerinden ve sonradan sözlerini inkar eden Yakub Şahin'in itiraflarından yola çıkarak baştan savma bir iddianame hazırlanmıştır. Yalnızca yıllardır Gaziantep'te büyük bir rahatlıkla faaliyet yürüten bir kısım IŞİD'linin adları alt alta yazılarak kabaca "katliamı bunlar yaptı" denmiş; yaşananlar aslından uzaklaştırılmak istenmiş ve aslında dosya daha en başından kapatılmaya çalışılmıştır.

Soruşturma süreci ulusal normlara ve kitlesel ölümlerin yaşandığı eylemler açısından uluslararası olarak kabul edilmiş asgari standartları düzenleyen Minnesota Protokolüne aykırı biçimde yürütülen olay yeri incelemesiyle başlamıştır. Olay yeri inceleme usulüne uygun yapılmadığı gibi, alelacele yerine getirilen birkaç prosedürden sonra olay yeri hızlıca yıkanarak deliller de "temizlenmiştir".

Savcılar, faillerin bağlantılarını ve ilişkilerini ortaya çıkarmak için herhangi bir çaba göstermemiş, toplanması gereken deliller toplamamış, faillerin yargılandıkları başkaca dava dosyaları Savcılık tarafından hiç incelenmemiştir.

Şüphelilerin katliamdan hemen sonra Ankara'dan çıkmaları engellenmemiş, katliamın Gaziantep'te örgütlendiği açıkça bilinmesine rağmen burada faillerin yakalanması için etkili bir operasyon ya da yakalama işlemi gerçekleştirilmemiştir.

Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının katliamın ardından canlı bombaları nasıl tespit ettiği dahi halen muğlaktır. İddianamenin 82. sayfasında *"eylemci şahsa ait olduğu değerlendirilen diz altından kopmuş vaziyette sağ ve sol bacaklar incelemeye alınmış, kopan bacakların ayaklarındaki ayakkabının beyaz renkte Nike marka spor ayakkabılar olduğu tespit edilmiştir"* ifadeleri yer almaktadır. *"Eylemci şahsa ait olduğu değerlendirilen"* biçimindeki tanımlamanın hangi yönteme dayandığı iddianamenin hiçbir aşamasında açıklanmamıştır.

İddianameye göre beyaz ayakkabılı kişilerin görüntülerinin geriye dönük izlenmesi ile iki araç bulunmuş, bu araç sahiplerine ulaşılmış ve yine belirsiz bir biçimde araç sahibi olmamasına karşın aracı kullananlar “tespit edilmiştir”. Faillerin yalnızca bu yöntemle tespit edilmiş olması, devamında ortaya çıkan gelişmelerle birlikte düşünüldüğünde, “*Her şey nasıl bu kadar net ve kolay bir şekilde çözülebildi?*” sorusunu kaçınılmaz olarak akla getirmektedir.

Katliamdan yalnızca 1 gün sonra, 11 Ekim 2015 günü Ankara Emniyet Müdürlüğü canlı bomba olabilecek kişilerin isimlerini Savcılığa göndermiş, ailelerinden DNA tespiti için kan örneği alınmasını istemiştir. Ancak daha DNA testi yapılmadan faillerin izi bulunmuştur. Yani ortada henüz ne bir DNA testi ne de başka delil varken, tıpkı araç şoförleri gibi, sahibinin Suriyeli olduğunun nasıl tespit edildiği bilinemeyen “beyaz ayakkabı” üzerinden şüphelilere ulaşılmıştır. Bu durum emniyetin elinde canlı bombaları bilecek düzeyde istihbarat olduğunu göstermiştir. Katliamı engellemek için kullanılmayan istihbaratlar, faillerin tespitinde devreye sokulmuştur. Bu istihbaratlar ilerleyen aşamalarda net bir şekilde ortaya çıkmıştır.

2. ANKARA 4. AĞIR CEZA MAHKEMESİNDE BAŞLAYAN YARGILAMA

Bir kısmı katliam sorumluluğu bir kısmı ise IŞİD üyeliği olmak üzere toplam 36 sanık hakkında dava açılmıştır. Kovuşturmanın ilk aşamasında, yakalanan 19 sanıktan 15’i tutuklu iken ilk duruşmada tutuksuz olan 4 sanık da tutuklanarak tutuklu sayısı 19’a çıkmıştır.

İddianamede İlhami Balı, Deniz Büyükçelebi, Yakub Şahin, Hakan Şahin, İbrahim Halil Alçay, Resul Demir, Hacı Ali Durmaz, Hüseyin Tunç, Abdülmübtalip Demir, Talha Güneş, Metin Akaltın, Mehmet Kadir Cebael, Savaş Yıldız, Edremit Türe isimli 14 sanık için cezalandırma istenilen suçlar; Anayasal Düzeni Ortadan Kaldırmaya Teşebbüs Etme, Kasten Öldürme, Kasten Öldürmeye Teşebbüs olmuştur. Bu 14 sanıktan biri olan Mehmet Kadir Cebael, 10 Ekim’den sonra organize edilen Gaziantep Kına Gecesi Katliamının da faillerinden olup, yakalanmasına dönük operasyonda başından bitişik atışla vurularak öldürülmüştür.

Geri kalan Burak Ormanoğlu, Suphi Alpfidan, Abdulhamit Boz, Erman Ekici, Yakup Karaoğlu, Yakup Yıldırım, Esin Durgun, Hatice Akaltın, Mehmedin Baraç, Nihat Ürkmez, Hasan Hüseyin Uğur, Bayram Yıldız, Kenan Kutval, Ahmet Güneş, Cebail Kaya, Ömer Deniz Dündar, Muhammet Zana Alkan, Walentina Slobodjanjuk, Mustafa Delibaşlar, Nusret Yılmaz, Kasım Dere, Yakup Selağzı isimli 22 sanık için cezalandırma istenen suçsa silahlı terör örgütüne üye olmaktan ibarettir. İnfaz edilen Mehmet Kadir Cebael’i dışına çıkarırsak, dosyada firari olan 16 sanık ise katliamdan bu yana hala yakalanmamıştır.

Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinde kovuşturma aşamasına geçilmesiyle birlikte ilk duruşmalar 7 Kasım 2016’da başlamıştır. O günden başlayıp tutuklu sanıklar hakkında karar verilen 3 Ağustos 2018 tarihine kadar toplam 10 grup duruşma ve 54 celse yapılmıştır. Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi, yargılama boyunca, yukarıda eksiklerini belirtmiş olduğumuz iddianameye bağlı bir kovuşturma yürütmüş ve yeni sunulan veya ortaya çıkan hiçbir delili esasa dair bir tartışmanın temeli yapmamıştır. “*Bu katliam nasıl gerçekleşti? Engellenebilir miydi? Kimler, hangi sorumluluklarla bu katliamın içinde yer aldı?*” gibi temel sorulara yanıt aramak gerekirken; yargılama süreci boyunca bu sorular ısrarla görmezden gelinmiştir.

Oysa 10 Ekim Ankara Katliamı; onlarca, belki yüzlerce istihbari bilgiye rağmen gerçekleşmiştir. Özellikle Suruç Katliamı'nın hemen ardından, Temmuz 2015 itibarıyla, Ankara Emniyetine ülkenin dört bir yanından IŞİD'in eylem hazırlığında olduğuna dair istihbaratlar iletilmiştir. Katliamdan 1 ay önce, Eylül 2015'te, miting gibi kalabalık alanlarda IŞİD saldırılarının beklendiği, istihbarat raporlarında açıkça yazılmıştır. Bu istihbaratlarda canlı bombaların kimlikleri dahi bildirilmiş olmasına rağmen mitinge dair hiçbir önlem alınmamış, hatta önlemler başka mitinglere göre zayıf tutulmuştur. Tertip komitesi bilgilendirilmemiş, mitinge gelecek yüzbinlerce insanın can güvenliği konusunda hiçbir tedbir alınmamıştır.

Dava dosyasına giren her belge, özellikle Gaziantep ve Adıyaman'da IŞİD'in olağanüstü bir örgütlenme ağı kurduğunu açıkça ortaya koymuştur. El Kaide döneminden başlayan bu örgütlenme, hiçbir sıkıntı ile karşılaşmadan büyümüş ve güçlenmiştir. IŞİD bu şehirlerde çok çeşitli legal yapı üzerinden faaliyet göstermiş; dernekler açmış, kermesler düzenlemiş, taziye çadırları kurmuş, militan devşirmiştir. Yalnızca bu şehirlerde değil; sınır bölgelerinde hâkimiyet kurmuş; sınır geçişleri, kaçakçılık gibi faaliyetler örgütün kontrolüne geçmiştir. Devletin bütün resmi birimlerinin haberdar olduğu bu örgütlenmeye engel olunmamış, katliam planlayıcıları olan dosya sanıkları hiçbir aşamada yakalanmamış, katliamın adım adım örgütlenmesine izin verilmiştir.

Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi, dosyadaki tüm bu delilleri dikkate almamış, dosyanın 19 tutuklu sanığı yönünden 3 Ağustos 2018 günü karar vermiştir. Üstelik dosyayı karar duruşmasında Sincan Cezaevi kampüsüne taşımış ve olağanüstü güvenlik önlemleri altında kararını açıklamıştır. 19 sanıktan 9'u için 101 kez ağırlaştırılmış müebbet cezası ve insan öldürmeye teşebbüsten binlerce yıl ceza verilmiş; kalan 1 sanık hakkında katliamdan sorumlu olması nedeniyle suç duyurusunda bulunulmuş, diğer sanıklar hakkında ise örgüt üyeliğinden 7,5 ila 12 yıl arasında değişen ceza tayinine gidilmiştir.

Deliller, olgular ve süreçte ortaya çıkan tüm tespitler göz ardı edilerek verilen karar bu yönüyle hem eksik hem de kamu vicdanını tatmin etmekten uzak olmuştur.

Bu noktalar aşağıda özetlenmiştir.

A. MÜLKİYE MÜFETTİŞLERİ RAPORUNDAKİ DEĞERLENDİRMELER DİKKATE ALINMAMIŞTIR

10 Ekim 2015 gününden hemen sonra Ankara Emniyet Müdürlüğü'nün bir kısım personeli hakkında idari soruşturma başlatılmıştır. İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişleri tarafından yürütülen soruşturma neticesinde 2016 yılında hazırlanan “Ön İnceleme Raporu”nda, katliamla ilgili oldukça kapsamlı değerlendirmeler yapılarak, “*Ankara Emniyet Müdürlüğü personeli olan bir kısım Emniyet Müdürleri ve amirleri hakkında soruşturma açılması gerektiği sonucuna varıldığı*” ifade edilmiştir.

Dönemin Ankara Emniyet Müdürü K.K, Dönemin Ankara Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Amiri H.Ö.G, Dönemin Ankara İl Emniyet Müdür Yardımcısı C.D, Dönemin Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürü C.U, Dönemin Ankara Emniyet

Müdürlüğü TEM Şube Müdürü H.D, Dönemin Ankara Emniyet Müdürlüğü Güvenlik Şube Müdürü A.A, Dönemin Çevik Kuvvet Şube Müdürü Y.E ve katliamın hemen ardından gaz kullandığı tespit edilen polis memurlarından E.E, A.K, S.K hakkında başlatılan soruşturma sonucunda emniyet müdür ve müdür yardımcılarının hakkında soruşturma açılması gerektiğine işaret edilmiştir. Bu emniyet personelinin sorumluluklarına dair *“Yasal olarak gerçekleştirilen bir toplantı ve gösteri yürüyüşüne herhangi bir saldırı olabileceğine dair hiçbir istihbarat bilgisi bulunmasa dahi bu tür toplantıların güvenliğini sağlamaya yönelik her türlü tedbirin alınmasının emniyet birimlerinin görevleri arasında bulunduğu, kaldı ki bu toplantıda dikkate alınması/değerlendirilmesi gereken kesin bilgiler içermeyen çok sayıda istihbarat bilgisi bulunduğu, bu bilgiler dikkate alınarak ve bu toplantıdan önceki 4 ay içinde Diyarbakır ve Suruç’taki toplantılarda bombalı eylem yapıldığı dikkate alındığında benzer eylemlerin Ankara’daki miting/toplantılarda da yapılması ihtimalinin her zaman bulunduğu, bütün bunların birlikte değerlendirilmesi durumunda farklı güvenlik tedbirlerinin alınmasının gündeme gelebileceği (toplantının ertelenmesinin gündeme getirilmesi veya toplanma alanı olan ve canlı bombaların patladığı Tren Garı çevresinde kontrolsüz bir toplanmaya müsaade edilmemesi, buranın gerekirse toplanma alanı olmaktan çıkarılması, burada toplanmaya müsaade edilecekse bu alanda daha çok sayıda personel görevlendirilmesi yapılarak caydırıcı bir takım önlemler alınması gibi)”* şeklinde çok net tespitler yapılmıştır. Söz konusu tespitlerin hiçbirisi Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından dikkate alınmamış, yargılama boyunca müfettiş raporuna ilişkin taleplerin hiçbirisi değerlendirilmemiştir.

i. Müfettiş raporunda belirlenen iletişim tespitleri araştırılmamıştır: Mülkiye Müfettişleri Raporu 8. klasörün 393 ve 394. sayfalarında yer alan yazı cevabında; Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı 18 Aralık 2015 tarih ve 761887 sayılı ile Yunus Emre Alagöz hakkında Adıyaman; Yakub Şahin, Müslüm Bizet, Deniz Büyükçelebi, Yunus Durmaz ve İlhami Balı isimli şahıslar hakkında Gaziantep tarafından 10 Ekim 2015 tarihi öncesinde iletişime müdahale tedbirlerinin uygulandığını belirtmiştir. Öte yandan yine aynı yazıda *“Ayrıca 3 şahıs ile ilgili Ankara’da gerçekleşen patlama olayı öncesinde başlatılan iletişime müdahale tedbirlerinin halihazırda devam ettiği, 2559 sayılı PVSK Madde Ek 7 kapsamında önleyici amaçlı olarak yürütülen iletişime müdahale tedbirlerinin gizlilik kapsamında bulunduğu... talep edilmesi halinde gizlilik kurallarına riayet edilerek müfettişlik makamı ile paylaşılabilir...”* şeklinde ibare yer almıştır. Adı verilmemiş olan üç kişinin 10 Ekim Ankara katliamı öncesinde ve sonrasında devam eden bir iletişime müdahale tedbirinden söz edilmiştir. Bu üç kişi kim olduğu, tedbirin mahiyeti, tedbir sonucu elde edilen tape kayıtlarında neler bulunduğu soruları, yargılama boyunca yanıtı bırakılmıştır.

ii. Yargılama boyunca raporun tamamı dosyaya kazandırılmamıştır: Raporun tamamının dava dosyasına getirilmesi konusunda mahkemenin kararı olmasına karşın kararın gereği bir türlü yerine getirilmemiştir. Defalarca yazılan tekitlerin ardından, dokuz klasörden oluşan raporun sadece ilk klasörü gönderilmiştir ancak sanıkların, sanık veya tanık olması gereken kamu görevlilerin sorumluluğuna ilişkin somut delillerin bir kısmı gelmeyen klasörlerde yer almaktadır.

iii. Miting öncesi gelmiş olan istihbaratların gizlendiği ortaya çıkmıştır: Mülkiye müfettişleri soruşturma kapsamında Emniyet Genel Müdürlüğü'ne Ankara'daki açık hava toplantısına yönelik güvenlik tedbirleri planlanmasında dikkate alınmasını gerektirecek nitelikte ek istihbari bilgi veya adli bir çalışma olup olmadığı sormuş, varsa liste halinde gönderilmesini istemiştir. Söz konusu liste ile birlikte daha önce gönderilmiş olan istihbari bilgi ve kayıtlar müfettişler tarafından karşılaştırılmış ve 14 Eylül 2015 tarihli Emniyet Genel Müdürlüğü'nün "muhtemel eylem" başlıklı yazısının çizelgede olmadığı fark edilmiştir. Bu durumun fark edilmesi üzerine söz konusu istihbaratın neden listede olmadığı konusunda araştırma yapılmış ve araştırma sonucunda istihbaratın Ankara İl Emniyet Müdürlüğüne bildirilmediği, Ankara TEM ve İstihbarat Şube Müdürlüğü sınırlarında kaldığı görülmüştür.

Emniyet Genel Müdürlüğü'nün "Muhtemel Eylem" başlıklı yazısında aynen şu ifadeler yer almaktadır: **"DEAŞ'ın ülkemize yönelik uluslar arası ses getirecek çapta büyük bir eylem yapma kararı aldığı, bu eylemle ilgili olarak seçtiği grubu Suriye Deyrez zor'da bulunan kalabalık bir kampta özel eğitime tabi tutmaya başladığı, planan eylemin uçak/gemi kaçırma ya da miting/kalabalık yerde aynı anda çok sayıda canlı bomba patlatma şeklide kompleks bir eylem olabileceği yönünde teyide muhtaç bilgiler edinilmiştir"**.

Aktarılan istihbaratla adeta 10 Ekim 2015 günü gerçekleştirilen IŞİD saldırısı tarif edilmiştir. Söz konusu istihbaratın gelişinden birkaç gün sonra, 22 Eylül 2015 tarihinde, tertip komitesi miting başvurusunu yapmıştır. Miting başvurusu yapılması sırasında ve sonrasında bu istihbarattan tertip komitesine söz edilmemiştir. Bu durum Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinde dinlenen tertip komitesi üyelerince de ifade edilmiştir.

14 Eylül 2015 tarihli istihbaratın neden iletilmediği konusundaki soruyu yanıtlayan kişi ise Ankara Emniyet Müdürlüğü TEM Şube Müdürlüğü C Büro Amiri H.Ö.G'dir. Özetle "aynı tarihte söz konusu istihbaratı gördüğünü, İstihbarat Şube Müdürlüğünden C Büro Amiri E.A ile konuyu görüşüğünü, E.A'nın da yazıyı gördüğünü ve somut bir şey olmadığını söylediğini, bu görüşme üzerine yazıyı Şube Müdürlüğüne iletilmediğini" belirtmiştir. Mitingde canlı bomba eylemi yapılabileceğini söyleyen istihbarat, amiyane tabirle sümen altı edilmiştir. İlgili birimlere iletilse belki de 10 Ekim Ankara Katliamının olmamasının sağlanabileceği kadar kritik bir istihbaratı ilgili yerlere iletmeyen bu iki emniyet yetkilisinin sorumluluğu son derece açık ve kritik olup, dosya kapsamında önemli bir delil olan bu konu değerlendirmeye alınmamıştır.

iv. Adıyaman Emniyetinden gelen istihbaratlar dikkate alınmamıştır: Adıyaman Emniyet Müdürlüğünden çok sayıda istihbarat bilgisi geldiği müfettiş raporunda görülmektedir. İstihbarat bilgilerinde HDP Diyarbakır ve Suroç katliamlarının faillerinin "terör nitelikli kayıp şahıslar" olarak kayıtlarının bulunduğu hatırlatılmış, bu nitelikteki kişilerin isim ve fotoğrafları gönderilerek benzer eylemler yapabilecekleri bildirilmiş, gerekli tedbirlerin alınması istenmiştir. Listedeki isimler çok çarpıcıdır: Katliamın canlı bombası olan Yunus Emre Alagöz başta olmak üzere Kasım Dere, Ömer

Deniz Dündar, Muhammed Zana Alkan gibi dosya sanıklarının isim ve fotoğrafları yer almaktadır.

Katliam öncesi değerlendirmeye alınmayan Adıyaman Emniyet Müdürlüğü yazısını soruşturma aşamasının ilk evrağı olarak gördüğümüzü belirtmek isteriz. Katliamın gerçekleşmesinin hemen ardından 11 Ekim 2015 günü Ankara Emniyet Müdürlüğü bu istihbaratı Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na göndermiş ve yukarıda da ifade ettiğimiz üzere listede ismi bulunan kişilerin ailelerinden kan örnekleri alınmasını istemiştir. Canlı bombalardan Yunus Emre Alagöz bu sayede büyük bir hızla tespit edilmiştir.

- v. Ankara Emniyet Müdürleri ve müdür yardımcılarının ifadeleri değerlendirmeye alınmamıştır:** Soruşturma sırasında müfettişler Ankara Emniyet Müdürleri ve müdür yardımcılarının ifadelerini almışlardır. İfadeler son derece çarpıcı bilgiler içermektedir. Dönemin Ankara Güvenlik Şube Müdürü katliamın ancak toplam değerlendirme ile çözülebileceğini belirtmiş; istihbaratın, MİT'in, Türk Silahlı Kuvvetlerinin, Jandarmanın sorumluluklarına ilişkin vurgular yapmış; tek tek kurumların hangi nedenlerle sorumlu olacağı da ayrıntılarıyla açıklanmıştır. Dönemin Ankara Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Şube Müdürü C.U, mitinge yönelik hiçbir bilginin kendilerine ulaşmadığını söylemiştir. C.U, Ankara Valisi'nin görev ve sorumluluklarını tane tane anlatmış, önüne mitinge ilişkin bir şey gelmemiş olsa bile sahip olduğu yetkileri kullanarak bir çalışma yapmasının mümkün olabileceğini ifade etmiştir. C.U ifadesinde; *"...Bunun dışında mitinge katılanlara yönelik özel bir saldırı, canlı bomba ya da terör eylemi olabileceğine dair bilgi gelmediğinden bu yönde herhangi bir paylaşımımız olmamıştır. Ayrıca daha önce Adana, Mersin, Diyarbakır ve Suruç'ta meydana gelen patlamalardaki hedef kitle HDP bileşenidir. Ankara'daki miting ise KESK, DİSK, TMMOB, ATO ve ÖDP tarafından organize edilmiştir. Bu grupların hiçbiri HDP bileşeni değildir. Bu nedenle geçmiş patlamalardaki hedef kitle ve bize gelen istihbari bilgiler değerlendirildiğinde 10.10.2015 tarihindeki mitingdeki patlama ile hedef alınan kitlenin önceki patlamalar ile hedef alınan kitlelerle aynı olmadığı görülecektir"* şeklinde beyanlarda bulunmuştur.

Oysa durumun böyle olmadığı çok açıktır. HDP'nin 10 Ekim mitingine katılacağı basına yapılan açıklamalarla açıkça duyurulmuştur. Tertip komitesi emniyetle yaptığı görüşmelerde HDP Eş Genel Başkanının mitinge katılabileceğini belirtmiştir. Bu durum duruşmada dinlenen tertip komitesi üyeleri tarafından da aktarılmıştır. Mitinge saldırı hazırlığı yapanların elde ettiği listede dahi mitinge katılacak kurumlar arasında HDP sayılmaktadır. Mitinge canlı bomba saldırısı hazırlayan IŞİD'lilerin bildiği bu bilgiyi istihbarat dairesi gibi bir kurumun bilmemesine olanak bulunmamaktadır.

- vi. Mitingde önceki mitinglere göre daha az güvenlik önlemi alındığı belirlenmiştir:** İfadesi alınan emniyet yetkililerinin neredeyse tamamı 10 Ekim mitinginde önceki mitinglere göre daha çok personel görevlendirmesi yapıldığını; Konya'dan 500 adet bariyer getirildiğini, 1 Mayıs 2015 günü yine aynı tertip komitesi tarafından aynı yerde düzenlenen mitingde 1.500 polis görevlendirilmişken bu miting için 2.044 polis görevlendirildiğini ifade etmişlerdir. Ancak müfettişlerin topladığı bilgiler aksini

göstermektedir. 10 Ekim mitinginde görevlendirilen güvenlik görevlisi sayısı 17 Eylül 2015 tarihinde gerçekleştirilen “Teröre karşı Kardeşlik” mitinginde görevlendirilenden daha azdır. 10 Ekim mitinginden yaklaşık üç hafta önce Ankara’da yapılan ve hükümetin desteklediği mitinge katılımın daha düşük olması ve hafta içi çalışma günü olmasına karşılık, toplanma alanında olağanüstü güvenlik tedbirleri alınmış, toplanma alanına gelen kişiler yedi ayrı noktada oluşturulan arama noktalarından geçerek toplanma alanında bir araya gelmiş ve buradan miting alanına yürümüşlerdir. Söz konusu miting için 4.040 polis memuru görevlendirilmişken, 10 Ekim mitinginde görevlendirilen polis memuru sayısı toplam 2.044’dür.

vii. Toplanma noktası olan Tren Garı’na yönelik hiçbir önlem alınmamış, arama noktası kurulmamış, bu bölgede sadece 76 güvenlik görevlisi görevlendirilmiştir:

Sulh Ceza Hakimliğinden toplanma alanı olan Tren Garını da kapsayacak biçimde kişilerin üstlerinin ve araçlarının da aranmasını içeren önleme araması kararları alındığı halde toplanma alanında arama noktaları oluşturulmamış, istihbaratlar yok sayılarak Ankara Garı önünde kontrolsüz toplanmaya izin verilmiştir. Canlı bombalar, yaklaşık 20 bin kişinin olduğu Gar önüne kadar hiçbir aramadan geçmeden gelebilmiştir. Müfettiş raporundaki bilgilere göre, alanda görevli 2044 polisten sadece 129’u 10 bin kişinin toplandığı Ankara Garı ve çevresinde görevlendirilmiştir. Patlama anında ise Gar ve çevresindeki yakın kavşaklar dahil olmak üzere 76 polis vardır. Yine rapordaki tespitlere göre, mitinge ilişkin güvenlik önlemlerinin planlanmasında mitinge katılan bazı grupların çevreye zarar verebileceği üzerinde odaklanılmış, mitinge katılanlara karşı dışarıdan yapılabilecek saldırı riskleri değerlendirilmemiştir.

Toplanma noktası olan Ankara Garı’nda neden üst araması gibi önlemlerin alınmadığı, ifadesine başvurulmuş polis memurlarına sorulmuş, neredeyse hepsi arama yapabilmek için personel, bariyer yetersizliğinden; alanının çok geniş olduğundan söz etmiştir. Mitinge katılan kurumların üst araması nedeniyle olay çıkartma ihtimaline işaret edip toplanma noktasında arama yapmanın olanaksız olduğunu öne sürmüştür. Oysa yukarıda bahsetmiş olduğumuz 17 Eylül 2015 tarihinde düzenlenen mitinge katılanlar toplanma noktasına kurulan arama noktalarından geçirilerek alınmış ve üst araması yapılmıştır.

viii. Miting saati anlaşılabilir bir biçimde değiştirilmiştir:

Müfettiş raporuna göre İl Valisi’nin başkanlığında İl Emniyet Müdürü, MİT Bölge Müdürü, Jandarma Komutanı gibi yetkililerin katıldığı toplantıda İl Emniyet Müdürü ve İstihbarat Şube Müdürü, miting için 08.30-16.00 saatleri arasında izin istenmesine rağmen “8 saat trafiğin kapalı olmasının vatandaşların tepkisine neden olabileceği” gerekçesiyle iznin 12.00-16.00 olarak belirlenmesini istemiş ve Valilik de bu öneriyi kabul etmiştir. Saat 12.00’ye alınsa da zaten sabahтан itibaren şehir dışından gelenler Gar önünü doldurmuş ve trafik kapanmıştır. Nitekim canlı bombaların saldırısı da 10.04’te gerçekleşmiştir. Bu durum bir yönüyle Gar önünde güvenlik önlemleri alınmamasının mazereti olarak ileri sürülebilecek bir karar olarak değerlendirilebilir. Tertip komitesi üyeleri de böylesi bir durumla ilk kez karşılaştıklarını ifade etmişlerdir.

ix. Miting öncesinde en kritik 00.00-09.00 saatleri arasında yol uygulamasına ara verilmiştir: Müfettiş raporunda da belirtilen Emniyet Tedbir yazısına göre miting öncesinde Ankara dışından gelen araçların durdurulması ve aranması konusunda mahkemeden karar alınmıştır. Ancak Ankara Emniyet Müdürlüğü, mitingden bir gün önce 9 Ekim 2015 günü, 9.30-11.30 arasında ve 22.00-00.00 arasında yaptığı yol uygulamasına saat 00.00 itibarıyla ara vermiş; miting günü saat 9.00'da tekrar başlatmıştır. Dosya kapsamından öğrendiğimiz üzere Gaziantep'ten Ankara'ya doğru arabayla yola çıkan canlı bombaların, yol uygulamasına ara verilen saatlerde, 8.30 civarında Ankara'ya girdikleri tespit edilmiştir.

Bu durum Yakub Şahin'in mahkemeye vermiş olduğu ifadeden anlaşılmaktadır. Şahin ifadesinde aynen şöyle söylemiştir: *“Antep'te petrolden mazot aldım ve tarif ettiği şekilde yola çıktım. Devam ettim. Sanırım Adana'ya girişte bir polis yoklaması vardı. Gelen geçen bütün araçları durduruyorlardı ve ben de Halil'e bir mesaj attım. Sadece polis de beni durdurdu. Bir sabıkam yoktu. Aranmam da olmadığı için zaten beni bıraktılar. Halil'den bir haber gelmeyince, herhalde onu tuttular diye tekrar eve döndüm. Polisleri geçtikten sonra Halil de mesaj attı. Halil mesaj atınca gel ben geçtim deyince, ben geri döndüm ve yine aynı uygulama beni bu sefer tekrar aradı. Bu sefer GBT sordular. Daha önce sormuştum zaten, ben ona ileride karşılaşınca nasıl geçtin dedim. Nasıl geçtim ise geçtim sen devam et deyince ben de devam ettim zaten. Bir o mesajı attım. Ankara'ya kadar bir tane uygulama yoktu zaten”*.

Miting için yola çıkanlarla sürekli irtibat halinde olan tertip komitesi yola çıkan otobüslerin hiçbirinin yolda aranmadığı, durdurulmadığı bilgisine ulaştıklarında bu duruma çok şaşırdıklarını ifade etmişlerdir. Zira KESK ve diğer kurumlar tarafından düzenlenen bu tip merkezi mitinglerde yola çıkanların sık sık durdurulması, araçlarda aramalar yapılması, katılanların GBT kontrollerinin istenmesi rutin bir uygulama olup 10 Ekim mitingi öncesi nedense bu uygulamadan vazgeçilmiştir.

7-11 Şubat 2017 tarihleri arasında gerçekleşen duruşmalarda dinlenen şikayetçiler de bu rutinin dışına çıkıldığını ifade etmişlerdir. Çerkezköy'den, İstanbul'dan, İzmir'den, Balıkesir'den, Manisa'dan, Maraş'tan, Adana'dan, Antalya'dan, Malatya'dan yola çıkan tüm şikayetçiler hiçbir kolluk kuvveti tarafından yol uygulamasına, GBT kontrolüne ve engellemeye uğramadıklarını anlatmışlardır. Duruşma tutanaklarına geçen farklı güzergah anlatılarını örneklemek gerekirse; Çerkezköy'den Eğitim-Sen ile gelen Ayşegül Duman *“dinlenme tesislerinde, yolda sürekli GBT yapılırdı”* derken Antalya'dan gelen Erdoğan Tedik *“hayatta hiçbir eyleme bu kadar rahat gelmedik. GBT yapılmadı. Kızılay'da bile yol aldık”* şeklindeki ifadesiyle alınmış olan bu kararın uygulamasının tanıklığını yapmıştır. İstanbul'dan yola çıkan Faik Deli şöyle ifade etmiştir: *“Hep takipte olur, engellenirdik. Bu sefer hiç engellenmedik”*. Yine Uğur Erman Karakoç eklemiştir: *“İstanbul giriş çıkışında, Ankara girişinde çeviren polisler yoktu”*. Polis tarafından hiç durdurulmadıklarını ifade eden Mehmet Murat Akçalı İzmir'den Ankara'ya nasıl ulaştıklarını açıklarken, Manisa'dan Ahmet Doğan *“daha önceleri evden çıkar çıkmaz kolluk etrafımıza toplanırdı. Bu sefer olmadı”* demiştir.

Mersin’den hareket eden otobüste yer alan Ali Tuncel “*hiçbir kontrol noktası yoktu*”, derken Adana’dan gelen Tonguç Özkan da hiçbir kontrol olmadığını ifade etmiştir. Esasen Maraş’tan gelen Sidar Yıldız tüm şikayetçilerin adına durumu özetlemektedir: “*arama kontrol noktası yoktu. Erken çıktık yola, çok arayıp engellerler diye. Tüm Türkiye için de böyleymiş durum...*” Zöhre Tedik’in duruşmada ifade ettiği üzere “*Kızılay, Sıhhiyeden hemen alana gelebildik. Gelirken durdurulmadık diye bir gariplik var derken, ben barış mitingi dedim*”. Balıkesir’den gelen İhsan Seyhan’ın ifade ettiği gibi “*herkesin söylediği gibi tuhaf bir şeyler vardı ama kötü düşünmedik biz*”. Ancak Malatya’dan itibaren hiçbir uygulama ve engelleme ile karşılaşmadıklarını ifade eden Hasan Akdemir’in “*meğer ölüme gidişimizi kolaylaştırmışlar*” sözünün ağır sorumluluğunun araştırılması bu nedenle daha da elzemdir.

B. İŞİD’LE İLİŞKİLİ DERNEKLERE ARAŞTIRILMAMIŞTIR

Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen kararda Genç Ensar, Genç Muhavimler gibi derneklerle ilişkileri, sanıklar bakımından aleyhe delil olarak kabul edilmiştir. Karara esas alınan savcılık mütalaasında da söz konusu dernekler hakkında “örgütle irtibat ve iltisaklı dernek”, “DEAŞ güdümündeki dernek” tespiti yapılmıştır. Gerek dosyamız ve yine bağlantılı dava dosyalarının içeriği, gerekse sanık beyanları bu iddiayı doğrulamaktadır.

Yargılama sırasında çeşitli illerin Emniyet Müdürlüklerinden sanıkların hemen hemen hepsinin örgütlenme çalışması yürüttüğü derneklere ilişkin bir soruşturma olup olmadığı sorulmuş ve çeşitli yanıtlar gelmiştir. Gaziantep Emniyet Müdürlüğü Mahkemeye çok geç de olsa verdiği yanıtta, söz konusu derneklerle ilgili hiçbir soruşturma yürütülmediğini, Genç Ensar ve Genç Muhavimler Derneklerinin olağanüstü genel kurul yaparak kendisini feshetmiş olduğunu bildirmiştir. Yazı cevabının ekinde olağanüstü genel kurula ilişkin belgeler gönderilmiştir. Ne ilginçtir ki Genç Ensar Derneği dava konusu katliamın olduğu gün 10 Ekim 2015 günü olağanüstü genel kurul yapmış, fesih kararı vermiştir. Genel kurula katılanlara ilişkin hazırlanmış listesi ise daha da ilginçtir. Dosya sanıklarından Ahmet Güneş ve Abdülmuttalip Demir bu genel kurulda bulunmuş ve tutanağa imza atmıştır.

Ahmet Güneş, dava dosyalarındaki bilgilerden anlaşıldığı kadarıyla katliamdan sonra Suriye’ye geçmiştir ve burada önemli bir İŞİD yöneticisi olarak faaliyetlerini sürdürmüştür, infazlar gerçekleştirmiştir. Abdülmuttalip Demir ise eğer katliam günü yakalanmış olsaydı, savcılığın esas hakkındaki mütalaasında da belirtildiği üzere, katliamdan üç gün sonra Yunus Durmaz ve Talha Güneş ile birlikte delilleri karartamayacaktı. Bu bilgi aynı zamanda faillerin yakalanmamasında sorumluluğu bulunan kamu görevlilerinin durumunu da ortaya koyan kritik bir delil niteliğindedir. Ancak, Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi bu hususu dikkate dahi almamıştır. Sanıkların Gaziantep’te ne denli rahat hareket ettiklerini, herhangi bir engelle karşılaşmadan örgütsel faaliyetlerine devam edebildiklerini gösteren bu durum, yakalanmalarına dair bir iradenin olmadığını da açık biçimde göstermektedir.

C. BİLİMSEL MÜTALAALAR DEĞERLENDİRİLMEMİŞTİR

Yargılama sırasında Mahkemeye tarafımızdan iki adet bilimsel mütalaa sunulmuştur. Bu mütalaalardan ilki “Katliam sonrası usulsüzce gerçekleştirilen ve delil karartma niteliği taşıyan olay yeri incelemenin ve ilk yardımın nasıl yapılması gerektiğine” ilişkin; diğeri katliamın insanlığa karşı suç olduğunun tespitine yöneliktir. Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi her iki mütalaayı da dikkate almamıştır.

Oysa ki olay yeri incelemesinin ve ilk yardımın nasıl yapılması gerektiğine ilişkin mütalaa, doğrudan katliamın meydana gelişi ve ölümlerdeki sorumluluklara ilişkindir. Bu patlamanın hemen sonrası yaşananların tespiti bakımından dikkate alınması gereken çok önemli bir bilimsel görüştür. Türk Tabipleri Birliği tarafından hazırlanan raporun, hazırlayan hekimlerden birini tarafından mahkemeye açıklanması talebimiz de Mahkemece reddedilmiştir.

Somut fiilin insanlığa karşı suç olarak değerlendirilip değerlendirilemeyeceğine ilişkin rapor ise suçun tasnifine ilişkin olup, adeta bu tür katliamlar için düzenlenen Türk Ceza Kanunu 77. maddesinin Mahkemece ısrarla görmezden gelinmesine ilişkin somut bir örnektir.

D. BAĞLANTILI DOSYALARLA ORTAYA ÇIKAN DELİLLER YOK SAYILMIŞTIR / DOSYANIN SANIKLARI DAHA ÖNCE YAKALABİLECEKKEN YAKALANMAMIŞTIR

Sanıklarla ilişkili olan, ülkenin çeşitli yerlerindeki dava ve soruşturma dosyaları talep ve çabalarımızla dosyaya kazandırılmış ve oldukça önemli noktaları açığa çıkarmıştır.

i. Gaziantep’teki bağlantılı dosyalar:

Gaziantep 1., 2., 5., 8., Ağır Ceza Mahkemelerinde sanıklarla bağlantılı ya da sanıkların yargılandığı dosyalarının büyük kısmına, büyük güçlüklerle de olsa ulaşılmıştır. Söz konusu dosyalar; dosya tutuklu ve firari sanıklarının 2012 yılından yani El Kaide döneminden itibaren bilindiğini göstermektedir.

Özellikle Gaziantep 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 2016/128 Esas sayılı dosyası son derece önemlidir. 2012 yılında başlayan soruşturmanın tamamında teknik ve fiziki takip uygulanmıştır. Dosya kapsamından görülmektedir ki; katliamın planlayıcısı Yunus Durmaz başta olmak üzere dosyanın pek çok firari sanığı 2014 yılına kadar izlenmiş, takip edilmiş ancak gözaltına bile alınmamışlardır. İki yıl devam eden teknik ve fiziki takip sonucunda Genç Ensar ve Genç Müslümanlar Derneği’nde örgütsel faaliyet yürütüldüğü tespit edilmiş, Yunus Durmaz ve arkadaşlarının IŞİD örgütlenmesi an be an takip edilmiştir. Ancak ne ilginçtir ki yıllarca süren bu çalışmalar sırasında tek bir gözaltı işlemi bile yapılmamış, dosyada teknik ve fiziki takibe 2014 yılında son verilmiştir. Yani, onlarca suç tespitine, hatta suçüstü durumuna rağmen yakalanmamış bir IŞİD hücresi söz konusudur.

Bu şekilde rafa kaldırılmış olan dosya yine anlaşılabilir bir biçimde 2015 yılı Temmuz ayında raftan indirilmiş, dosya şüphelileri hakkında yakalama kararı

çıkarılmıştır. Pek tabii Yunus Durmaz başta olmak üzere Nusret Yılmaz ve Ahmet Güneş gibi IŞİD’liler yakalanmamışlardır. Şüphelilerin aranmaları süresince tutulan tutanakta, adresinde bulunamayan Yunus Durmaz hakkında İstanbul 16. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 11 Kasım 2013 tarihinde yakalama kararı olduğu belirtilmiştir. Yani Yunus Durmaz, bir mahkeme tarafından teknik, fiziki takiple izlenirken; diğer mahkeme tarafından aranmıştır.

Gaziantep 5. Ağır Ceza Mahkemesi’nin 2014/184 Esas sayılı dosyasında ise davamızın firari sanıkları Ahmet Güneş ve Mustafa Delibaşlar sanıktır. Gaziantep’te bir araçta seyir halinde iken yakalanmışlar, üzerlerinden Ahmet Güneş’in bir kişiyi infaz ettiği görüntüler çıkmış ve tutuklanmışlardır. Fakat Gaziantep 5. Ağır Ceza Mahkemesi 18 Haziran 2014 tarihinde MİT Müsteşarlığı’na müzekkere yazarak, sanıkların terör örgütleri ile ilişkisi olup olmadığını, isimlerinin ülke içinde ya da dışında terör örgütü mensupları arasında geçip geçmediğini sormuştur. Söz konusu yazışmanın yanıtı “ilişkileri olmadığı” biçiminde gelmiştir. 2014 yılında sanıklar, MİT’in bu “temiz kağıdı” ile tahliye edilmişler ve Gaziantep’te örgütsel faaliyetlerini sürdürmeye devam etmişlerdir.

Ahmet Güneş’in izleri, 2017 yılında Hatay Ağır Ceza Mahkemesinde görülen bir dosyada yine karşımıza çıkmıştır. 23 Haziran 2017 suç tarihli dosyaya göre Hatay’da ele geçen canlı bomba yelekleri üzerinde Ahmet Güneş’in ve yine 10 Ekim dosyasının bir başka firari sanığı Ömer Deniz Dünder’in parmak izleri bulunmuştur. 2012 ile 2014 yılları arasında adım adım takip edilen, tutuklanıp altı ayda tahliye edilen Ahmet Güneş; yakalama kararı olan Ömer Deniz Dünder 2017’nin Haziran ayında IŞİD faaliyetini aktif olarak sürdürmeye devam etmiştir.

ii. İlhami Balı’nın sanık olduğu dosyalar:

İddianamede IŞİD’in bir numaralı yöneticisi yapılan İlhami Balı’nın aslında sınır emiri olduğu, dosyada sıradan örgüt üyesi olarak tanımlanan birçok sanığın İlhami Balı’nın yöneticisi olduğu yargılama sırasında ortaya çıkmıştır. İlhami Balı, sınır trafiğini kontrol eden, geçişleri sağlayan, bu nedenle sınırın her iki tarafında olan bir yönetici olarak; devlet tarafından en bilinir IŞİD’lilerden biridir. Hakkında birçok soruşturma açılmış, teknik ve fiziki takiplerle izlenmiş ancak katliam ve katliamların planlandığı dönemlerde gözaltına alınmamış, yakalanmamış, faaliyetlerini sürdürmesine izin verilmiştir. İlhami Balı’ya ilişkin çok bilgi ve belge dosya içerisinde bulunmakta olup, önemli hususlar şöyle özetlenebilir;

- **Konya 2. Ağır Ceza Mahkemesinin 2015/357 Esas sayılı dosyası:** İlhami Balı’nın 6 Ocak 2015 tarihli tape kayıtlarında, bir polisin boşandığı eşinin ve çocuklarının sınırdan geçirilmesi ve polisin çocuklarını geri istemesiyle ilgili çarpıcı görüşmeler ortaya çıkmıştır. Tapelerde yer alan şu ifadeler, sınır geçişleri ve IŞİD faaliyetinin ilgili yetkililer tarafından bilindiğini ve tüm faaliyete göz yumulduğunu göstermektedir:

“İlhami Balı: buraya geldikten sonra o polis olan eşi antep'te bu bizi şikayet ediyor ve şu an iki günden beri ben biz bi tane muhacir alamıyoruz abi istihbarat sürekli bizim gözümüzün önünde düünden beri altı yedi tane kardeşimizi aldılar abi diyo ya iki tane o iki çocuk gelir ya ben size diyor biz adım attırmayız.

İlhami Balı: isim yok isim isim yok abi isim bende bilmiyorum istihbarat bize haber gönderiyor diyor o iki tane çocuğu gönderin yoksa size diyor biz burda adım attırmayız yav diyoz kardeşim hanunuza kızınıza sahip çıksaydınız biz nerden bilelim kim bi günde kaç kişi geçiyor burdan yani”

- **Antalya Cumhuriyet Başsavcılığının 2014/66747 Soruşturma sayılı dosyası:** Dosyada İlhami Balı'nın iletişim tespiti kararları ve kayıtları yer almaktadır. Dinlenen ve kayıt altına alınan telefon konuşmaları Konya CBS tapeleri ile aynı döneme aittir ve benzer kayıtlar içermektedir.

Balı'nın görüştüğü kişi: “Bizim arkadaşla konuşmuşlar, konuşanlar polis, demişler ki bak biz sizin ne yapacağınızı, ne yaptığınızı biliyoruz, bu bizi ilgilendirmiyor, bize bu iki tane çocuğu ne yapıyorsanız yapın, biliyorsunuz ki şu an sınır kapalı, siz bunları bir yerlere koyuyorsunuz”

Söz konusu görüşmeler 2014 yılı sonu ve 2015 yılını kapsamakta olup, İlhami Balı'nın sınırda yaptığı bütün faaliyetleri göstermektedir. Sınırları kontrol ettiklerini, geçişleri sağladıklarını, üstelik bu duruma polis tarafından göz yumulduğunu açıkça ortaya koyan bu görüşmelerin tespitinden sonra hiçbir işlem yapılmadığını ve İlhami Balı'nın yeri belli olduğu hale yakalanmadığını belirtmek gerekmektedir.

- **Kilis Ağır Ceza Mahkemesi'nin 2015/243 Esas sayılı dosyası:** Dosyada yer alan tapelerde, İlhami Balı'nın birçok kez asker ve polis ve/veya kamu görevlisi olduğu değerlendirilen kişilerle telefon konuşmaları olduğu anlaşılmaktadır. Söz konusu telefon görüşmelerinin 10 Ekim 2015 tarihinde meydana gelen katliama çok yakın bir tarihte gerçekleştiği ve yasa dışı sınır geçişlerinin İlhami Balı ile birlikte bazı kamu görevlileri tarafından organize edildiği görülmektedir. İlhami Balı görüşmelerde askerleri tehdit etmekte, sınır geçişlerini kendilerinin kontrol ettiğini açıkça ifade etmektedir. Dosyada bulunan dinleme kararlarının Kilis Ağır Ceza Mahkemesinin kararları ile alındığı anlaşılmaktadır. Söz konusu kararların gerekçesinde sınır geçişlerinin anında engellenmesinin amaçlandığı ifade edilmiştir. Ancak mahkeme kararına aykırı olarak telefon dinlemelerinin yapıldığı tarihte ve katliama kadar sınır geçişleri devam etmiştir.

Katliamı gerçekleştiren canlı bombaların da bu suretle sınır geçebildikleri dosya kapsamından bilinmektedir ve bu husus sınır geçişiyle katliamın bağına açık biçimde ortaya koymaktadır. Katliamın yolunu açan bu geçişleri engellemek ve yine Balı'yı yakalamakla yükümlü kamu görevlileri hakkında suç duyurusunda bulunulması ve bu kişilerin dinlenmesine ilişkin taleplerimiz de reddedilmiştir.

E. YOL ARAMASINDA YAKUB ŞAHİN'İN ARACINI DURDURUP GEREKLİ İŞLEMLERİ YAPMAYAN, HALİL İBRAHİM DURGUN VE CANLI BOMBALARIN OLDUĞU ARACI DURDURMAYAN KAMU GÖREVLİLERİ AÇISINDAN BİR İŞLEM YAPILMAMIŞTIR

Dosyaya ilişkin önemli delillerden biri sanık Yakub Şahin'in itiraf niteliğindeki beyanlarıdır. Şahin, Halil İbrahim Durgun ve canlı bombaların Gaziantep'ten Ankara'ya geçişi sırasında, bu kişilerin bulunduğu araca öncülük/eskortluk yaptığını istikrarlı biçimde ifade etmiştir. Bu sırada Adana girişinde aracının iki kez çevrildiğini, ikisinde de -ki birinde uyuşturucu ile yakalanmıştır- serbest bırakıldığını ifade etmiştir.

Söz konusu olaya ilişkin Ceyhan Emniyet Müdürlüğü Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesince yazılan müzekkereye cevaben, 9 Ekim 2015 tarihinde saat 21.00-23.00 arasında söz konusu noktada herhangi bir kontrol noktası kurulmadığını belirtmiştir. Mahkeme bu gerçekleri açıklamaktan uzak ve baştan savma yanıtla ilişkin olayın aydınlatılmasına ilişkin taleplerimizi reddetmiş, bu önemli meseleyi burada sonlandırmayı tercih etmiştir. Oysa bu beyanlar çok önemlidir. Çünkü çevirme yapan kolluk güçleri kanuni görevlerini yerine getirmek suretiyle Şahin hakkında işlem yapsalardı, canlı bombalar Ankara'ya ulaşamayacaktı.

F. KATLİAMIN FAİLLERİ HALİL İBRAHİM DURGUN, YUNUS DURMAZ VE MEHMET KADİR CEBEL POLİS OPERASYONLARI SIRASINDA ÖLDÜRÜLMÜŞTÜR

Katliamının faillerinden Halil İbrahim Durgun ve Yunus Durmaz henüz soruşturma sürerken; Mehmet Kadir Cabel ise yargılama aşamasında polis operasyonları sırasında ölmüş/öldürülmüştür. Katliamın en önemli failleri ve planlayıcılarının operasyonlarda şüpheli şekilde kendilerini öldürdüğü iddiası, önemli ve dikkat çeken bir durumdur ve birçok şaibeyi barındırmaktadır. Bu noktaların aydınlatılmasına ilişkin oluşturduğumuz taleplerin tamamı Mahkeme tarafından reddedilmiştir.

- i. **Halil İbrahim Durgun'a yönelik operasyon:** Ankara Cumhuriyet Savcılığı'nın 10 Ekim Ankara Katliamına ilişkin verdiği Kovuşturmaya Yer Olmadığına Dair Ek Kararda Halil İbrahim Durgun hakkında *“eylemin planlanmasında, organizasyonunda görev aldığı, eylemi bizzat gerçekleştiren canlı bomba eylemcileri Yunus Emre Alagöz ve açık kimliği tespit edilemeyen Suriye uyruklu eylemciyi Ankara'ya getirerek eyleme iştirak ettiği ve atılı suçları işlediği (Anayasal Düzeni Ortadan Kaldırmaya Teşebbüs Etmek, Kasten Öldürme, Kasten Öldürmeye Teşebbüs Etmek, Tehlikeli Maddeleri İzinsiz Olarak Bulundurmak, 6136 Sayılı Yasaya Muhalefet Etmek, Resmi Belgede Sahtecilik), anlaşılmış ise de; şüphelinin olay sonrasında, Gaziantep ilinde 14/11/2015 tarihinde polisler tarafından yakalanacağını anlayanca kendisini öldürdüğü nüfus kayıt örneğinden ve Gaziantep Cumhuriyet Başsavcılığı'nın cevabi yazılarından anlaşılmıştır”* denilmektedir.

Tekrar hatırlatmak gerekir ki; 10 Ekim Ankara Katliamının en önemli faillerinden biri olan Halil İbrahim Durgun, iki canlı bombayı 9 Ekim 2015 gecesi hücre evinden çıkararak kendi kullandığı araçla Ankara'ya getiren, katliamın gerçekleşmesinin ardından Gaziantep'e dönen ve burada hayatını sürdürmeye devam eden kişidir. Halil İbrahim Durgun katliamın planlamasında da yer almış, Ankara'ya doğru yola çıkacak araçları ayarlamış, IŞİD örgütlenmesinde kullanılan şirketleri de yönetmiştir.

Durgun, 14 Kasım 2015 günü dosya sanıkları Esin Durgun ve Hatice Akaltın'la birlikte bulunduğu eve düzenlenen polis operasyonunda ölü olarak ele geçirilmiştir. Evde bulunan diğer iki kişi burunları bile kanamadan evden çıkmışlardır. Gaziantep Cumhuriyet Başsavcılığı'nın konuya ilişkin fezlekesinde *“binanın kapısının usulüne göre çalındığı, açılmaması üzerine koçbaşı marifetiyle kırılmak suretiyle kalkan kullanarak ikamete girildiği, ikamet içerisinden silah kullanıldığı ve ekiplerin silahla karşılık verilmesi üzerine yüksek düzeyde patlama meydana geldiği”* biçiminde olay açıklanmıştır. Halil İbrahim Durgun'un ölümüne ilişkin değerlendirme; ölü muayene ve otopsi tutanağı kapsamında olay mahallinde yaptığı incelemeye dayalı olarak *“ çatışma çıkması ve evde bulunan patlayıcı maddenin patlaması sonucu ölüm olayın meydana gelmesi ”* şeklindedir. Bu değerlendirmeye Halil İbrahim Durgun'un kendini patlattığı yönündeki değerlendirme arasındaki farklılık dikkat çekicidir. 10 Ekim Ankara Katliamının ve Suruç Katliamının da faili olan bu IŞİD'linin Gaziantep'teki örgüt yapılanması ve devamlılığı yönünden sahip olduğu bilgiye erişmek yerine, ölümü halen dosyanın önemli bilinmezlerinden biridir.

- ii. **Yunus Durmaz'a yönelik operasyon:** Katliam soruşturması kapsamında düzenlenen Emniyet fezlekesinde Yunus Durmaz hakkında *“Ankara'daki canlı bomba eyleminin organizasyonunda görev aldığı, şüpheli Halil İbrahim Durgun'a emir ve talimatlar verdiği, Gaziantep'te tespit edilen ve patlayıcı maddelerin saklanması kullanılan ve örgütün faaliyetlerinde kullanılan depoların kiralanması talimatlarını verdiği, diğer şüphelilerin eylemlerini sevk ve idare ettiği, olaydan sonra tüm aramalara rağmen yakalanamadığı ve kaçtığı”* şeklinde tespit yapılmaktadır.

Yunus Durmaz katliamın planlayıcılarından. İddianame de Yunus Durmaz'ın dijital materyalleri üzerine kurulmuş olup bu yönüyle de kilit isimlerden biridir. Yunus Durmaz, 10 Ekim Ankara katliamının arkasından Gaziantep'te yaşamayı sürdürmüş ve hatta örgütsel faaliyetlerine de devam etmiştir. Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne 1 Mayıs 2015 tarihinde yapılan bombalı saldırıyı planlamıştır. Daha önce hakkında çok sayıda yakalama kararı bulunan Yunus Durmaz'ın bulunduğu eve, 3 polis memurunun öldüğü bu saldırının ardından operasyon düzenlenmiştir. Gaziantep Cumhuriyet Savcılığınca *“özellikle alınan istihbari bilgi üzerine”* 19 Mayıs 2016 tarihinde operasyon planlandığı ve operasyonda *“Yunus Durmaz'ın üzerindeki bombayı patlattığı”* ifade etmiştir.

20 Mayıs 2015 tarihli Olay, Yakalama ve Arama tutanağında “Yunus Durmaz’ın gerçekleştirmesi muhtemel eylemlere yönelik bilgiler elde edilmesi sonrasında 19 Mayıs 2016 gün İl Emniyet Müdürü Yardımcısı, İstihbarat Şube Müdürü, Terörle Mücadele Şube müdürü başkanlığında TEM şube Müdürlüğünde toplanılmış ve Yunus Durmaz’ın bulunduğu ikamet risk analizi yapılmış, ikamete yakın evlerin teraslarından kaçabileceği değerlendirilmiş ve keskin nişancı yerleştirmek dahil olmak üzere çeşitli önlemler alınmasına” karar verilmiştir. Özellikle “öngörülemeyen şartlardan dolayı çatışma çıkması/patlama olmasına” ilişkin de ambulans, itfaiye bulundurulmasına karar verilmiştir. Tutanağa göre operasyon 19.55 sularında başlamış ve saat 20.05’te -toplantıda da öngörüldüğü üzere- terastan atlamak suretiyle kaçmaya çalışırken Yunus Durmaz’ın kendini patlattığı ifade edilmiştir. Yunus Durmaz’ın uzun süre kimliklendirilmemesi göz önünde bulundurulduğunda operasyonun niteliğinin Yunus Durmaz’ın yakalanmamasına yönelik olduğu ve delilleri gizlemek maksadıyla Durmaz’ın öldürüldüğü konusundaki makul şüphe söz konusudur ve şüphe giderilmemiştir.

- iii. **Mehmet Kadir Cebael’e yönelik operasyon:** Mehmet Kadir Cebael 10 Ekim Ankara katliamının planlanması içerisinde yer alan, depo ve hücre evlerindeki kamera görüntüleri bulunan faillerden biridir. 10 Ekim Ankara katliamının arkasından Gaziantep’te yaşamaya devam eden, IŞİD faaliyetlerini sürdüren, 20 Ağustos 2016 tarihinde Gaziantep’te bir kına gecesinde 59 kişinin öldüğü katliamı planlayan CEBAEEL tüm bunlara karşın uzun süre yakalanmamıştır.

16 Ekim 2016’da kaldığı eve yapılan operasyonda kendisini patlattığı iddia edilmiş, Gaziantep Valisi Ali Yerlikaya, Cebael’in ölümüyle ilgili olarak, "Polisimiz karşıdaki inşaattan teröristi etkisiz hale getiriyor. Terörist de o esnada evdeki bombayı patlatıyor" açıklamasını yapmıştır. Ancak 16 Ekim 2016 tarihinde yapılan otopsi ile Mehmet Kadir Cebael’in ölüm sebebi “ateşli silah mermi çekirdeği yaralanmasına bağlı kafatası, humerus ile kaburga ve omur kırığı eşliğinde beyin kanması, beyin doku harabiyeti, büyük damar harabiyeti, iç organ yaralanması” olarak tariflenmiş ve “baş bölgesinde tanımlı ateşli silah yarası cilt altı bulgularına göre atışın bitişik atış mesafesinden yapıldığı” anlaşılmıştır. Diğer önemli sanıklar gibi ölümünün niteliği kuşkulu olan Mehmet Kadir Cebael’in ev içinde yakalanabilecekken bitişik atışla öldürülmesi, delillerin toplanmamasının ve sanığın canlı yakalanılmasının istenmemesi gibi şüpheleri uyandırmaktadır.

Tüm bu operasyonların katliam faillerinin canlı yakalanmaması ile sonuçlanması nedeniyle yaptığımız suç duyurusu çok hızlı bir şekilde Kovuşturmayla Yer Olmadığına Dair Karar ile sonuçlanmıştır. Bu karara karşı yapılan itiraz ise halen sonuçlanmamıştır.

G. SANIK METİN AKALTIN’IN KİMLİĞİNİN BULUNDUĞU PATLAYICI MADDE DOLU ÇANTAYLA İLGİLİ GÖREVİ YAPMAYAN KAMU GÖREVLİLERİNİN SORUMLULUĞU YOK SAYILMIŞTIR

Yargılama esnasında dosyaya gelen belgelerde katliam faillerinden Metin Akaltın hakkında Gaziantep Cumhuriyet Başsavcılığının 2015 senesinde başlatılan bir dosyası için yetkisizlik kararı verilerek dosyanın Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına gönderildiği anlaşılmıştır. Bu dosyaya göre 14 Mayıs 2015 günü bir arazide ele geçen bir çantada Metin Akaltın'a ait kimlik ve sürücü belgesi, patlayıcı madde yapımında kullanılan elektronik alıcı devreler, uzaktan komuta cihazı gibi malzemeler ve kimyasal karışım bulunmuştur. Metin Akaltın'ın evinde arama yapılması kararı alınmış, adresinde yapılan araştırma neticesinde Metin Akaltın'ın aramadan 15-20 gün önce başka bir adrese taşındığı öğrenilmiştir.

Suriye sınırında, içerisinde patlayıcı madde düzenekleri ile el yapımı karışımlar bulunan bir çanta bulunmasına ve çanta içerisinde Metin Akaltın'a ait kimlik ve sürücü belgesi bulunmasına karşın şüphelinin yakalanması için sadece tespit edilen adresinde arama yapılması dışında hiçbir işlem yapılmamıştır. Ancak aradan iki ay geçtikten sonra 14 Temmuz 2015 tarihinde tutuklamaya yönelik yakalama kararı çıkartılmıştır. Bu süreçte hakkında yakalama kararı olmadığı için Akaltın, bu süre zarfında yeni bir kimlik çıkarmakta zorlanmamış ve örgütsel faaliyetlerine rahatlıkla devam edebilmiştir. Akaltın 10 Ekim Ankara Katliamının gerçekleştirilmesinin asıl sorumlularından olup, dosyaya gelen belge ve görüntülerde canlı bombaların yola çıktığı gün onlarla birlikte olduğu ve canlı bombaların Ankara'ya gönderilmesini sağlayan kişilerden biri olduğu açığa çıkmıştır. Metin Akaltın hakkında derhal yakalama kararı çıkarılmış olsa ve şahsın yakalanması için daha etkili bir çalışmanın yürütülmesi için talimatlar verilmiş olsaydı, belki de bu katliamı gerçekleştiren hücrenin çözülmesi sağlanarak katliam önlenilebilecekti.

H. BOMBA YAPIMINDA KULLANILAN MÜHİMMATIN TEMİNİ KONUSUNUN ÜSTÜ ÖRTÜLMÜŞTÜR

Sanıklar Yakub Şahin ile Hüseyin Tunç'un bomba yapımında kullanılmak üzere gübre temin ettikleri delillerle sabittir. Ancak gübre teminine ilişkin üzerinde mutlaka durulması gereken bir husus bulunmaktadır. O da gübrenin ilk alınmaya çalışıldığı yerin sahibinin, Yakub Şahin ve Hüseyin Tunç'tan şüphelenip onları ihbar ettiği iddiasıdır. Bu durum Yakub Şahin tarafından duruşmada bizzat ifade edilerek; Şahin'in kız kardeşi Hülya Demir'e *"akşam eve polislerin gelip konuya ilişkin Yakub Şahin'i sordukları"* söylenmiştir. Yakub Şahin'in söz konusu beyanı üzerinde tarafımızca 2016 yılı kasım ayındaki ilk grup duruşmalarda Yakub Şahin'in kardeşinin tanık olarak dinlenmesi talep edilmiş, ancak bu talep kabul edilmemiştir. Nitekim söz konusu olayın ayrıntıları kararın verilmesinden sonra Savcılar tarafından gizlenen klasörlerle ortaya çıkmıştır.

İ. BİLİRKİŞİ RAPORLARI EKSİKTİR

Dosya kapsamında çok sayıda bilirkişi raporu alınmıştır ancak hem sanıkların dijital materyalleri hem de iletişimlerini gösteren HTS kayıtlarına ilişkin alınan raporların tamamı eksik ve hatalıdır. Dosya kapsamında yargılanan ya da ölen sanıkların bir kısmının ev ve üst aramalarında; bilgisayar, cep telefonu, USB bellek başta olmak üzere çok sayıda dijital materyal elde edilmiştir. Bunların incelenmesine yönelik raporda teslim alınan bazı dijital materyallere ilişkin "şarjının olmaması, adaptörünün olmaması, imajı alınan disklerin bozulması, PİN

kodunun olması, dizüstü bilgisayarların kırılmış olması” şeklinde “teknik olanaksızlıklar” nedeniyle inceleme yapılamadığı ifade edilmiştir. Üstelik raporu hazırlayan bilirkişiler, inceledikleri materyalleri hangi sanıktan yahut hangi ikamet adresinden elde edilen materyaller olduğunu dahi belirtmemişlerdir. Dahası şifreleri bilinen e-maillere girilmemiş, kriptolu birçok belge hiçbir aşamada çözülmemiştir. Bilirkişilerin son derece özensiz bir dosya hazırlamış ve aslında yargılamanın esasını etkilemeye dönük ciddi bir duruma sebep olmuşlardır.

Öte yandan hem soruşturma hem de kovuşturma aşamalarında aynı materyallerin incelenmesi için bilirkişi raporları alınmıştır. Bu raporların ikisi de aynı materyallerin incelenmesi sonucu yazılmışsa da her iki aşamada alınan raporlar birbirinden büyük ölçüde farklılıklar taşımaktadır. Dökümleri yapılan materyallerin bir kısmı, raporların birinde yer alırken diğerinde yer almamakta yahut materyal yer alsa da içeriğinde yer alan veriler raporlarda değişiklik göstermektedir. Yalnızca bu husus dahi yeni bir bilirkişi raporunun alınmasını zorunlu kılmaktayken talepler mahkemece reddedilmiştir. Bu reddin nedeni ise aşağıda anlatılacağı üzere katliamdan çok sonra ortaya çıkmıştır.

HTS kayıtlarına ilişkin dosyaya sunulan bilirkişi raporları ise bir kısım sanıkların kullandığı iddia edilen numaralar ile bu numaraların görüştüğü karşı numaraların sadece görüşme özetlerini içermiştir. Özellikle 10 Ekim 2015 tarihinin hemen öncesi ve sonrasında ortak baz istasyonundan sinyal alınan ve ortak görüşmeler sağlanan kişilerin tespit edilmesiyle birlikte tespit edilen kişilerin katliam sorumluluğunu gösterebilecekken Mahkeme görüşme özeti niteliğindeki bilirkişi raporlarıyla yetinmiştir.

Bu nedenle tarafımızdan tüm HTS kayıtlarının verilerinin işlendiği, analize uygun bir özel bir çalışma yapılmıştır. Bu çalışma sonucunda özellikle soruşturma aşamasında sanıkların HTS kayıtlarına ilişkin ciddi bir analiz çalışmasının yapılmadığı anlaşılmıştır. HTS kayıtlarının sınırlı incelemesinden dahi çarpıcı gerçekler açığa çıkmıştır. Dava dosyalarından ve iddianamelerden sanki birbiriyle hiçbir irtibatı bulunmayan, farklı kişilerden oluşan, birbirinden bağımsız hücrelerin ayrı ayrı gerçekleştirdikleri katliamlar gibiymiş gibi görünse de gerçekte Ankara katliamı sanıklarının başka katliamların da örgütleyicisi olduğu açığa çıkmıştır. Gaziantep Emniyet patlaması, Gaziantep düğün katliamı, Suruç katliamı ve Diyarbakır katliamını gerçekleştiren örgüt militanlarının tümünün birbirleriyle sürekli ve çok sıkı iletişimleri olduğu ve özellikle Gaziantep’te bir iş bölümü çerçevesinde ve son derece organize hareket ettikleri anlaşılmıştır.

J. X-Y OLARAK İSİMLENDİRİLEN KİŞİLERİN TESPİTLERİ İÇİN GEREKLİ ÇALIŞMALAR YAPILMAMIŞTIR:

Soruşturma aşamasında Ankara Emniyet Müdürlüğü’nün Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı’na sunmuş olduğu fezlekenin 675. sayfasından başlayıp 743. sayfasına kadar devam eden bölümünde faillerin kaldığı site, depo ve rezidansa ait kamera görüntüleri bulunmaktadır. Bu görüntülerde kimlik tespiti yapılmayıp y1, y2 ve x1 olarak isimlendirilmiş 32 kişi bulunmaktadır. Savcılık soruşturmayı derinleştirmek yerine, elinde hali hazırda var olan şahıslarla yetinmiş, dosyadaki diğer birçok husus gibi bu husus için de çaba sarf etmemiştir. Söz konusu kamera görüntülerinin bilirkişi eliyle incelenerek kayıtlara girmiş tüm şahısların

kimlik tespitine uygun şekilde çözünürlükleri iyileştirilmiş ekran görüntüleri ile bu görüntülerin hangi kamera ile hangi zaman diliminde alındığının tespit edilmesini yargılama sırasında defalarca talep etmiş olduğumuzu belirtmek gereklidir. Emniyet, jandarma ve İnterpol'ün yüz tanıma sistemlerinden yararlanılması gibi kapsamlı talepler göz ardı edilmiştir.

Mahkeme uzunca bir zaman sonra bu konuda Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurusunda bulunmuş, bu kişilerin kimliklerinin tespit edilmesi üzerine soruşturma yürütmesini istemişse de raporumuzun suç duyurularına ilişkin kısmında ayrıntılı yer vereceğimiz üzere bir gelişme yaşanmamıştır. Geldiğimiz aşamada, katliam faili olduğu açık olan 32 kimliği tespit edilmemiş IŞİD'li söz konusudur.

II- İKİNCİ YARGILAMA SÜRECİ

Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından verilen kararın ardından dosya; firari sanıklar İlhami Balı, Deniz Büyükçelebi, Savaş Yıldız, Edremit Türe, Hasan Hüseyin Uğur, Bayram Yıldız, Kenan Kutval, Ahmet Güneş, Cebail Kaya, Ömer Deniz Dünder, Muhammet Zana Alkan, Walentina Slobodjanjuk, Mustafa Delibaşlar, Nusret Yılmaz, Kasım Dere, Yakup Selağzı'dan oluşan 16 kişi açısından tefrik edilmiş, ayrı bir dosya numarası almıştır.

Ayrıca, kararla birlikte, hakkında örgüt üyeliğinden dava açılmış olan Erman Ekici hakkında katliam sorumluluğu ile davaya dahil edilmesi için Mahkeme tarafından suç duyurusunda bulunulmuştur. Bu suç duyurusu sonucunda Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı sanık Erman Ekici hakkında insanlığa karşı suçtan yargılanmasının gerektiğini belirten iddianame hazırlamış, söz konusu iddianame Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından kabul edilmiş ve firari sanıklara ilişkin dosya ile birleştirilmiştir. 21 Kasım 2019 tarihinde yapılmış olan duruşma ile Türkiye tarihinde ilk kez insanlığa karşı suça ilişkin bir yargılama başlamıştır.

Yargılama devam etmekteyken ilk yargılamaya ilişkin istinaf süreci sonuçlanmış, 12 Ekim 2020 tarihinde verilen kararla tüm istinaf taleplerimiz reddedilmiştir. Dosya temyiz edilerek Yargıtay'a taşınmıştır. Yargıtay 3. Ceza Dairesi, 29 Haziran 2022 tarihli kararı ile temyiz incelemesini sonuçlandırmış ve dosyada kısmi bozma kararı vermiştir. Katliam sorumluluğu nedeniyle mahkumiyetlerine karar verilen sanıklar hakkında bir kısım katılan yönünden "kasten öldürmeye teşebbüs etme" suçundan mahkumiyetlerinin 11 katılanın yaralanmaları dikkate alınarak bozulmasına; katliam sırasındaki yaralanmaları nedeniyle 25 Haziran 2017 tarihinde hayatını kaybeden Mustafa Budak açısından da ölümüyle katliam arasındaki nedensellik bağının araştırılması gerektiğinden bozulmasına karar verilmiştir. Ayrıca sanık Erman Ekici yönünden örgüt yöneticiliğinden verilen mahkumiyet kararının, katliamda sorumlu olduğu yönündeki belirleme gereği "anayasal düzeni ihlal" suçlamasıyla yargılanmasının yapılmasının sağlanması nedeniyle bozulmasına karar verilmiştir.

Yargıtay 3. Ceza Dairesi tarafımızca ayrıntılarıyla sunulmuş temyiz taleplerini değerlendirmeye almamış, tüm temyiz taleplerimizin reddi ile kararı aktarılan kısımlar hariç onamıştır. Karara ilişkin tarafımızca 26 Ağustos 2022 tarihinde Anayasa Mahkemesine başvurulmuş olup, başvurumuza ilişkin halen bir karar verilmiş değildir.

Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi, Yargıtay’ın bozma kararına 19 Ekim 2022 tarihli duruşmada uymuş ve söz konusu dosyanın mevcut firarilerin dosyayla birleştirilmesine karar verilmiştir. Özetle firari sanıklar için tefrik edilen dosya, hem Erman Ekici açısından insanlığa karşı suç yargılaması hem de Yargıtay bozma kararının ardından yürütülen yargılamanın dosyası olmuştur.

Yargılamanın ikinci aşaması 08 Kasım 2018 tarihindeki ilk duruşma ile başlamıştır. Yargılama boyunca 10 Ekim Ankara Katliamı faillerine, sanık olmayan ama aslında sanık olarak yargılanması gereken şüphelilere ve kamu görevlilerine dair farklı yönlerden pek çok hukuki ve cezai sorumluluk ortaya çıkmıştır. Duruşmalarda, katliamda sorumluluğu bulunan ve suç işledikleri tespit edilen kamu görevlileri de dahil olmak üzere pek çok kişiyle ilgili gerekli açıklamalar yapılarak taleplerde bulunulmuştur. Öte yandan ülkenin ilk insanlığa karşı suç yargılaması olduğu sürekli dile getirilmiş, sadece Erman Ekici açısından değil, tüm sanıklar açısından insanlığa karşı suçtan yargılama yapılması da talep edilmiştir. Ancak bu taleplerin tamamı reddedilmiştir.

Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi 1 Temmuz 2024 tarihindeki 26. celsede karar vermiştir. Karar ile katliama ilişkin sorumluluklarla ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası alan sanık sayısı 10’a çıkmıştır. Katliamdan bir süre sonra ölen Mustafa Budak’ın ölümü de cezalandırmalara dahil edilmiş, 10 sanık hakkında 101 kez “kasten nitelikli öldürme” suçundan ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası verilmiştir. Yargıtay bozma kararı uyarınca 11 kişinin yaralanması katliam kapsamında değerlendirilmemiş, söz konusu yaralıları ya da miting katılımcısını kasten nitelikli öldürmeye teşebbüs etmek suçundan 10 sanık hakkında beraat kararı verilmiş, Erman Ekici hakkında ayrıca 379 kez kasten nitelikli öldürmeye teşebbüs suçundan cezalandırmaya gidilmiştir.

Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi’nin söz konusu kararının en önemli yanlarından biri; ülkenin ilk insanlığa karşı suç yargılamasında beraat kararı verip, sanık Erman Ekici’yi “anayasal düzeni değiştirmeye teşebbüsten” cezalandırmış olmasıdır. 576 sayfalık gerekçeli kararda bu kısma sadece 5 sayfa ayrılmış, üstelik kararın bu kısmı Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinin Yargıtay bozmasından önce 2018 yılında vermiş olduğu karardan birebir kopyalanarak oluşturulmuştur. Mahkeme tarafından sanıkların gerçekleştirdiği katliamın, insanlığa karşı suç kapsamında olmadığı, esasen “Türkiye Cumhuriyeti Devletinin Anayasal Düzenine Yönelik” olduğu, sanıkların 2015 Kasım seçimleri öncesinde ülkede kaos yaratmak istedikleri kabulü ile hareket edilerek, katliama ilişkin siyasal iktidarın sorumluluğu örtbas edilmek istenmiştir.

Karar tarafımızca istinaf ve temyiz edilmiştir. Bu karara karşı yaptığımız istinaf başvurusu üzerine Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 22. Ceza Dairesi, 28 Temmuz 2025 tarihinde verdiği son kararla akıl almaz bir yaklaşımla mağdurların ve müdahillerin insanlığa karşı suçlar bakımından “suçtan doğrudan doğruya zarar görmedikleri” gerekçesiyle itiraz yetkisi olamayacağını belirtip istinaf başvurmuzun reddine karar vermiştir.

Yargılamanın bu aşamasında Ankara, Adana, Gaziantep ve Kilis vb. yerlerde görev yapan birçok kamu görevlisinin, İçişleri Bakanlığı ve Milli İstihbarat Teşkilatının ve siyasal iktidar

temsilcilerinin bu katliama yol verdiği çok sayıda delil ortaya çıkmış ve bu deliller yine yok sayılmış, dikkate alınmamıştır.

Söz konusu delilleri şu şekilde özetleyebiliriz:

A. KATLİAM ÖNCESİNDE HAKLARINDA İLETİŞİME MÜDAHALE TEDBİRİ UYGULANDIĞI ANLAŞILAN VE HALEN İSİMLERİ BİLİNMEYEN ÜÇ KİŞİNİN KİMLİKLERİ VE HAKLARINDA YAPILAN İŞLEMLER ARAŞTIRILMAMIŞTIR

Mülkiye Müfettişlerinin hazırladığı yukarıda ayrıntılarıyla söz etmiş olduğumuz ön inceleme raporunda Yakub Şahin ve diğer bazı şüpheliler hakkında iletişime müdahale tedbirleri uygulandığı belirtilirken; Emniyet Genel Müdürlüğünce isimleri verilmeyen 3 kişi hakkında daha iletişime müdahale kararı olduğu ifade edilmiştir. Aradan geçen onca zamana karşın bilgi almanın mümkün olmadığı söz konusu kişilerin mevcut sanıklar olabileceği gibi sanık olmayan başka kişiler olabilmesi de mümkündür. Bu noktadaki ısrarlı taleplerimiz Mahkeme tarafından yanıtı bırakılmıştır. Bu kararın üzerinden çok uzun zaman geçmiş ve iletişime müdahale tedbirleri çoktan sona ermiş olduğundan artık gizlilik gerektiren bir durum da söz konusu değildir. Buna rağmen halen sır gibi saklanan bu üç kişinin kim olduğu sorusu önemlidir zira yargılamanın seyrini değiştireceği açıktır.

B. FİRARİ SANIKLAR VE ERMAN EKİCİ HAKKINDAKİ İLGİLİ TÜM İSTİHBARAT BİLGİLERİ DOSYAYA KAZANDIRILMAMIŞTIR

Mahkemenin 6 Ekim 2022 tarihli celsesinde verilen ara kararı; *“Hakkında yakalama kararı bulunan dosya sanıkları hakkında Suriye’de bulunduklarına ilişkin herhangi bir araştırma tutanağı bulunup bulunmadığı, varsa adres tespitlerinin yapıp yapılmadığının Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığından sorulmasına, adres tespitleri varsa mahkememize gönderilmesinin istenmesine”* şeklindedir.

Yazılan müzekkereye Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığı tarafından 23 Kasım 2022 tarihinde şu şekilde yanıt verilmiştir: *“PVSK Ek Madde 7. kapsamında istihbari mahiyette olduğu, bu nedenle hukuki delil niteliği taşımadığı ve adli ya da idari işlemlere gerekçe teşkil edemeyeceği, bu konuda söz konusu taleple ilgili olarak TEM Daire Başkanlığı ile yazışma yapılması gerektiği...”*

Söz konusu cevap yargılama boyunca dosyaya hiçbir istihbarat bilgisi gönderilmemesi açısından da çok önemlidir. Emniyet Genel Müdürlüğü, Mahkemeye hukuk öğretmek anlamına gelecek yanıtı ile Mahkemenin bu doğrultuda başka bir talepte bulunmasına da engel olmuştur. Nitekim Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi bu doğrultuda yeniden müzekkere yazılmasına ilişkin ısrarlı taleplerimizi sürekli reddetmiş, Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından yapılmış “uyarı”nın gereğini yerine getirmiştir. Bunun sonucunda 10 Ekim Ankara Katliamı dosyası tek bir istihbarat bilgisinin paylaşılmadığı bir dosya olmuştur. Öte yandan sanıklar hakkındaki istihbarat bilgilerinin başka dosyalarda Emniyet Genel Müdürlüğü ve MİT tarafından karşılandığı bilinmektedir. Yukarıda da işaret edilen Gaziantep 5. Ağır Ceza Mahkemesinin

Ahmet Güneş ve Mustafa Delibaşlar ile ilgili yargılaması buna örnektir. Firari sanıkların nerede olduklarına ilişkin sorulara ilişkin istihbarat bilgilerine ulaşamamış olması da önemli bir soru işareti olarak durmaktadır.

C. SANIKLARIN KATLİAM HAZIRLIKLARINI YAPTIKLARI VE KATLİAM SONRASINDA SAKLANDIKLARI GAZİANTEP'TEKİ FAALİYETLERİNE İLİŞKİN GAZİANTEP VALİLİĞİ VE GAZİANTEP EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ NEZDİNDE BULUNAN HER TÜRLÜ BİLGİ VE BELGE DOSYAYA KAZANDIRILMALI İKEN BU YÖNDEKİ TALEPLER REDDEDİLMİŞTİR

10 Ekim Ankara Katliamı her ne kadar Ankara'da yapılmış olsa da katliam faillerinin örgütsel faaliyetlerinin Gaziantep'te yoğunlaştığı, faillerden birkaçının sadece katliam günü ve birkaç gün öncesinde Ankara'da bulundukları, faillerin esas örgütsel faaliyetlerini Gaziantep'te yaptıkları, katliam hazırlıklarının neredeyse tamamını Gaziantep'te gerçekleştirdikleri ve katliam sonrasında da Gaziantep'te saklandıkları bilinmektedir. Bu gerçek göz önüne alındığında faillerin ve bağlantılı oldukları kişilerin en az Ankara'daki eylemleri kadar -ve hatta çok daha fazla şekilde- Gaziantep'teki faaliyet ve hareketlerinin titizlikle ve her yönüyle araştırılması gerektiği tartışmasıdır.

Gaziantep'te 2015-2016 yıllarındaki sanıklara ilişkin istihbarat raporlarının dosyaya kazandırılması Mahkemece reddedilen taleplerimizden bir diğeridir. Bu kapsamda Gaziantep Valiliği, Gaziantep İl Emniyet Müdürlüğü ve İl Jandarma Komutanlıklarından 2015-2016 yıllarına ait il emniyet ve asayiş toplantı raporlarının, Gaziantep Valiliğince İl Emniyet Müdürlüğü ve Jandarma Komutanlığına verilmiş sözlü talimatların raporlarının, sanıklarla ilgili emniyet ve asayişe taallük eden her türlü ihbar ve malumatın bildirildiği yazıların, şifreli ya da şifresiz bütün vukuat raporlarının, İçişleri Bakanlığına gönderilen asayiş raporlarının, İçişleri Bakanlığına gönderilen asayiş hizmetlerine ait aylık ve yıllık istatistiklerin istenilmesine ilişkin tüm taleplerimiz reddedilmiştir.

D. KATLİAM FAİLLERİ HAKKINDAKİ İSTİHBARAT BİLGİLERİNİN DOSYAYA KAZANDIRILMASINA İLİŞKİN TALEP REDDEDİLMİŞTİR

Dava dosyasında bulunan soruşturma evrakı biraz dikkatli incelendiğinde, Emniyetin ilk tespit ettiği katliam failleri olan Halil İbrahim Durgun ve Yakub Şahin hakkındaki bilgilere aslında beyaz ayakkabılar üzerinden değil katliam öncesinde toplanan istihbarat bilgilerinden ulaştığı anlaşılmaktadır. Soruşturma aşamasının ilk belgelerinden biri; 13-14 Ekim 2015 tarihli ve "savcı görüşme tutanağı" başlıklı iki ayrı tutanaktır.

13 Ekim 2015 tarihli tutanakta Emniyetin görüntü kayıtlarını inceleyerek beyaz ayakkabılara ve faillere ulaştığına tespitler bulunmamaktadır: *"İlgili birimlerle yapılan koordineli analiz çalışmaları neticesinde patlama olayı ile ilgili olduğu değerlendirilen 34 DM 8574 203 model gri Ford Focus marka aracı Yakub Şahin'in kullanıyor olabileceği"* bilgisi yer alan tutanakta, aracın sahibinin bilgisi, Ankara'da Yakub Şahin'in buluşacağı aynı zamanda amca çocuğu olan diğer katliam sanığı Hakan Şahin'e ilişkin bilgiler de yer almaktadır.

Nitekim bu tutanağın hemen ertesi günü Gaziantep'te ilgili kişilere operasyonlar yapılarak, gözaltına alınmışlardır. Aracın sahibi olmayan Yakub Şahin'in arabayı kullandığının nasıl tespit edildiği tutanakta açıklanmamıştır. Katliamın üzerinden henüz üç gün geçmiş olup, bu üç günde yapılmış bir çalışma da söz konusu değildir.

14 Ekim 2015 tarihli ikinci tutanakta da yine aynı ifade şekli kullanılarak, “...patlama olayı ile ilgili olarak, ilgili birimlerle yapılan koordineli analiz çalışmaları neticesinde, iki farklı numaranın tespit edildiği, 0506 ... (Al H M adına kayıtlı ...) ve 0551(F S adına kayıtlı ...) numaralı telefonların 09.10.2015 günü Gaziantep ilinde kullanıma açıldığı, sıfır hat ve sıfır telefon kullanıldığı, her iki numaranın birbiriyle irtibatlı olduğu, 22.00 sıralarında Gaziantep'ten hareket ettikleri değerlendirilerek 10.10.2015 Cumartesi günü sabah erken saatlerde Ankara'ya geldikleri ve Gölbaşı ilçesinde hatların kapatıldığı şeklinde bilgiler elde edilmiş...” denilmek suretiyle katliam faillerinin kullandıkları telefon numaralarının tespitine yer verilmiştir.

Bu tutanakta dikkat çeken husussa, yukarıda belirtilen telefon numaralarının Yakub Şahin ve Halil İbrahim Durgun tarafından sadece 09-10 Ekim günlerinde kullanılmış olması ve bu bilginin katliamdan hemen sonra Emniyet tarafından 14 Ekim 2015 tarihinde tespit edilmesidir. Emniyetin olaydan hemen sonra ve ilk olarak, sadece bir gün kullanılan bu hatları tespit etmesi, Emniyetin katliam failleri olan Halil İbrahim Durgun ve Yakub Şahin'in tüm hareketlerini ve bunun yanı sıra telefon trafiğini sıkı şekilde takip ettiğini göstermektedir.

Mülkiye Müfettişleri tarafından hazırlanan raporda yer alan yazışmalarda da Yakub Şahin hakkında katliam öncesinde iletişime müdahale tedbiri uygulandığına ilişkin bilgi söz konusu olup, bu bilginin varlığı yıllarca Emniyet Müdürlükleri tarafından saklanmıştır. Nitekim ilerleyen aşamada Yakub Şahin'in telefonunun dinlenmesi için 07 Ekim 2015 günü karar alınmış olduğu ortaya çıkmıştır.

Bu tutanaklara karşın iddianamede “beyaz ayakkabılar ve görüntü kayıtlarıyla olayda kullanılan araçların ve faillerin tespit edildiğinin” iddia edilmesi bu istihbari bilgilerin gizlenmek istenmesi nedeniyledir. Zira tutanaklar emniyetin beyaz ayakkabılar ve görüntü kayıtlarından önce elinde katliam failleri ile ilgili istihbari nitelikte veriler olduğunu göstermektedir. Ancak araçlar ve failer hakkında istihbarat bilgisinin olması demek, Emniyetin olayda kullanılan araçları, faileri ve telefonlarını daha önceden bildiğini ortaya koymaktadır. Özetle Ankara Emniyet Müdürlüğü ve Ankara Cumhuriyet Savcılığı, maddi gerçeğe aykırı bir iddia yaratmış ve kamuoyunu açıkça yanıltmıştır.

Yakub Şahin ve Halil İbrahim Durgun hakkındaki iletişime müdahale tedbirlerine dair her türlü bilgi ve belgenin ilgili kurumlardan istenerek dosyaya kazandırılmasına ilişkin taleplerimiz ise Mahkemece her seferinde reddedilmiştir.

E. SURİYE VE IRAK'TA BULUNAN FİRARİ SANIKLAR HAKKINDA ARAŞTIRMA YAPILMAMIŞTIR / KAMPLARDA OLDUĞU TESPİT EDİLEN SANIKLARIN YAKALANMASI İÇİN ADIM ATILMAMIŞTIR

Ülkenin en büyük katliamının yargılamasının yapıldığı dosyada çok sayıda firari sanık bulunmaktadır ve bu sanıkların nerede oldukları, nasıl yakalanacaklarına ilişkin hiçbir netlik bulunmamaktadır. Katliam planlayan, IŞİD örgütlenmesinin en önemli militanları olan sanıklar halen ellerini kollarını sallayarak gezmektedir, dünyanın herhangi bir yerinde pek çok insana zarar verecek eylemlere imza atma potansiyeline sahiptirler.

Nitekim IŞİD'in bir dönem Türkiye sorumlusu olduğu iddiasıyla yakalanan ve ceza alan Kasım Güler isimli IŞİD militanı, polis ifadesinde dosya firari sanıklarından Ömer Deniz Dündar'ın örgüt içinde yükseldiğini ve son olarak örgütün Türkiye Vilayeti Sorumlusu olduğunu beyan etmiştir. Dündar, halen dosyanın firari sanığıdır ve hakkındaki suçlama sadece örgüt üyeliğidir.

Mahkeme firari sanıkların akıbetlerini düzenli aralıklarla sormak, bu kapsamda Gaziantep başta olmak üzere çeşitli il emniyet müdürlüklerine müzekkereler yazmakla yetinmiştir. Müzekkere yanıtlarının bazıları şu şekildedir: İlhami Balı'yla ilgili 24 Şubat 2020 tarihli cevap, Balı'nın Suriye'de bulunduğu; Mustafa Delibaşlar'la ilgili 19 Aralık 2019 tarihli cevap ölmüş olabileceğine, Cebrail Kaya'ya ilişkin 17 Aralık 2019 tarihli bilgi de Suriye'de olduğuna ilişkindir.

Ancak dosyaya gelen 24 Mart 2020 tarihli Emniyet Genel Müdürlüğü'nün yazısı yukarıdaki bilgilerin aksi bilgiler içermektedir. Yazıda dosya sanıklarının bir kısmının Suriye'de kamplarda bulunduğu bilgisi yer almaktadır. Buna göre Mustafa Delibaşlar'ın SDG, Fadile Delibaşlar'ın Roj, Cebrail Kaya'nın SDG, İlhami Balı'nın adı bildirilmeyen "X" kampında olduğu bildirilmiştir.

Daha önce Mustafa Delibaşlar'ın öldüğünü söyleyen Gaziantep İl Emniyet Müdürlüğü bu defa SDG kampında olduğunun tespit edildiğini belirtmiştir. Aynı şey İlhami Balı için de geçerli olup, kampta olduğu bilgisinden söz edilmiştir. Yargılamanın başından bu yana aranan, haklarında bilgi alınmaya çalışılan sanıklara dair çelişkilerle dolu ve çok sınırlı bilgi gelmiştir. Firari sanıkların bir kısmının Suriye'deki kamplarda olduğu bilgisinin ne zamandır Emniyet Genel Müdürlüğü'nde bulunduğu ve neden bilgi gelir gelmez Mahkemeye gönderilmediği önemli bir sorudur.

Yine İlhami Balı ve Deniz Büyükçelebi, aynı zamanda Suruç katliamı ile ilgili görülen Şanlıurfa 5. Ağır Ceza Mahkemesindeki dosyada da firari sanık konumunda olup, söz konusu dosyaya gelen 24 Mayıs 2022 tarihli Emniyet Genel Müdürlüğü yazısı ise *"... firari sanıklardan Deniz Büyükçelebi'nin 2019 yılında Suriye rejim güçlerine esir düştüğü, İlhami Balı'nın ise 2021 yılında İDLİB'e bağlı Hamarat köyünde bulunduğu..."* şeklinde bilgiler içermektedir.

Firari sanık Bayram Yıldız ile ilgili Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından Mart 2018 başında Suriye'den ayrılarak Irak'a geçtiği ifade edilmiştir. Bayram Yıldız ve Savaş Yıldız'ın babası olan Kasım Yıldız, 4 Eylül 2019 tarihinde verdiği ifadesinde daha önceden oğlu Bayram

Yıldız'ın öldüğünü sandığını ama eşinin kendisine mesaj göndererek yaşadığını ve Irak'ta olduğunu bildirdiğini belirtmiştir. Yukarıda ifade edildiği gibi Ömer Deniz Dündar'ın Irak'ta olduğu bilgisi duruşmada tanık olarak dinlenen ve aşağıda ayrıntılı olarak açıklanacak şekilde tanık olarak dinlenen Kasım Güler ve Ulker Mamadova tarafından ifade edilmiştir.

Bu nedenle, Mahkeme'den özellikle bulundukların yerler belli olan sanıkların Türkiye'ye getirtilmesi ile ilgili işlemleri başlatması sürekli talep edilmiştir.

Taleplerimiz üzerine 2024 yılında Adalet Bakanlığı Dış İlişkiler Genel Müdürlüğüne sanıklarla ilgili herhangi bir işlem yapılıp yapılmadığı sorulmuştur. Söz konusu soruya, Adalet Bakanlığı tarafından farklı yanıtlar verilmiştir. Yanıtların bir kısmı, *“Genel Müdürlüğümüz kayıtlarının tetkiki neticesinde, adı geçen hakkında Bakanlığımıza ulasan herhangi bir iade evrakının bulunmadığı anlaşılmıştır”* biçiminde iken bir kısmı da *“...adı geçen hakkındaki işlemler, İçişleri Bakanlığı tarafından koordineli olarak yürütülmekte olup, yakalanması ve Ülkemize iadesine yönelik bir gelişme olması hâlinde Başsavcılığınıza bilgi verilecektir. Bu itibarla, emek ve zaman kaybının önlenmesini teminen, mutad aralıklarla Bakanlığımızdan safahat bilgisi istenilmesi yerine, bir gelişme yaşanması hâlinde Bakanlığımız tarafından malumat verilmesinin beklenmesinin daha uygun olabileceği değerlendirilmektedir.”* şeklindedir.

Müzekkerelere verilen yanıtlar sanıkların iadelerine yönelik bir işlem yapılmadığını göstermiştir. Hatta Mahkemece sorulan sorulardan rahatsız olunduğu ifade edilmiş, sürekli bilgi sorulmasına son verilmesinin istendiği görülmüştür. Ülkenin en büyük katliamına ilişkin yapılmakta olan yargılamada yakalanmayan, firari durumda olan sanıkların durumlarına ilişkin bir gelişme olup olmadığının sorulmasından dahi rahatsız olunan bir durum söz konusu olup, yargılama boyunca sadece firari sanıkları sormakla yetinen Mahkeme işlemi dahi fazla bulunmuştur. Geline aşamada firari sanıkların yakalanmasına ilişkin hiçbir çalışma yürütülmemekte, sanıkların iadelerinin sağlanması ısrarla gerçekleşmemektedir.

F. YARGILAMA SÜRECİNDE SANIK VE ŞÜPHELİLERİN İLETİŞİM KAYITLARI YETERİNCE İNCELENMEMİŞTİR

Yukarıda bilirkişi raporları faslında ifade edilen eksiklik ikinci yargılamada da sürdürülmüştür. Sanıkların iletişimleriyle ilgili hemen hemen her celse çok sayıda taleplerimiz olmasına rağmen bu taleplerimiz karşılanmamıştır. Sadece soruşturma aşamasında tespit edilen bir kısım GSM hattının HTS kayıtları celbedilmiştir. Ancak bağlantıları, kimlerle en çok haberleştikleri, baz istasyonu bilgilerine göre katliam öncesi ve sonrasında bulundukları yerlerin analizleri yapılmamıştır. Yapılan bilirkişi incelemesi HTS kayıtlarının görüşme listesi olarak dökümünün alınmasından ibaret kalmıştır. Ayrıca kovuşturma aşamasında tespit ettiğimiz sanıklar ve bağlantıda oldukları kişilerin talep GSM hatlarıyla ilgili de HTS kayıtları getirilmemiştir. Oysa sanıkların ve bağlantıda oldukları kişilerin iletişimlerine ilişkin taleplerimiz doğrultusunda dosyaya kazandırılarak doğru analiz edilseydi; yeni bağlantılara, yeni delillere ve hatta belki de ortaya çıkarılmayan yeni faillere ulaşmak mümkün olacaktı. Ancak yargılama sürecinde sanıkların ve bağlantıda oldukları kişilerin iletişimlerine dair taleplerimiz reddedilmiştir.

G. SANIK NUSRET YILMAZ'IN GÜRCİSTAN GEÇİŞİ ARAŞTIRILMAMIŞTIR

Adalet Bakanlığı'na bağlı Uluslararası Hukuk ve Dış İlişkiler Genel Müdürlüğü Suçluların İadesi ve Hükümlü Nakli Bürosu 1 Şubat 2018 tarihinde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na bir yazı yazmış ve söz konusu yazı Ankara Savcılığı tarafından dosyaya gönderilmiştir. Yazıda; dosya sanığı Nusret Yılmaz'ın 2017 yılı ortalarında Artvin'in Hopa ilçesinde olan Sarp Sınır Kapısı'ndan Gürcistan'a girmek istediği; Türkiye sınır polisi geçişe izin verirken Gürcü sınır polisinin Yılmaz'ın hem Türkiye hem ABD tarafından arama kararı olduğunu tespit ettiği, bunun üzerine İçişleri ve Adalet Bakanlığı'nın ortak kararı ile Türkiye'ye sınır dışı edildiği belirtilmiştir. Ancak olaydan iki gün sonra Nusret Yılmaz'ın yeniden ve hem de aynı sınır kapısından Gürcistan'a geçmeye çalıştığı, Gürcistan makamları tarafından yeniden ülkeye girişine izin verilmediği belirtilmiştir. Ancak davamızın firari sanığı buna karşın yakalanmamıştır. Hakkında kırmızı bültenle arama kararı bulunan bir sanığın Gürcistan sınır polisinin uyarılarına rağmen neden yakalanmadığını açıklanmamış, araştırılmış bir husus olarak bırakılmıştır. Söz konusu işleme ilişkin ayrıntılı bilgilerin Gürcistan sınır kapısından, Dışişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı'ndan istenmesine ilişkin taleplerimiz reddedilmiştir.

H. İLHAMİ BALI'NIN MİT İRTİBATI ARAŞTIRILMAMIŞTIR

Dosyanın en önemli sanıklarından biri olan İlhami Balı'nın MİT yetkilileri ile Ankara Söğütözü'nde bir otelde görüşme yaptıklarına ilişkin haberler basında yer almıştır. İlhami Balı'nın 27-28-29 Mayıs 2016 tarihlerinde MİT Erbil İstasyon Şefi İ.K ve Suriye Daire başkanı M.T ile görüştüğü belirtilen haber, telefon numaraları da içerecek şekilde ayrıntılıdır.

Bu kapsamda, İlhami Balı'nın kaldığı söylenen Ankara Söğütözü Anadolu Otel'in 27-28-29 Mayıs 2016 tarihlerindeki otel kayıtlarının istenmesi yanında, haberde adı geçen kişilerin kurumda çalışıp çalışmadığı, yazıda belirtilen telefon numaralarının İlhami Balı tarafından kullanılıp kullanılmadığı ya da ya da kim tarafından kullandığına dair MİT ya da emniyet birimleri tarafından yapılan bir tespit olup olmadığı konularına ilişkin bilgi ve belgelerin gönderilmesi talep edilmiş, ancak taleplerimiz değerlendirmeye alınmamıştır.

İlhami Balı, aynı zamanda 2015 yılında gerçekleştirilen Suroç katliamının da firari sanığı konumunda olup, halen yargılaması devam eden o dosyada 18 Şubat 2022 tarihinde yapılan duruşmada verilen ara karar gereğince Şanlıurfa İl Sağlık Müdürlüğü'ne sanıkların firari oldukları dönemde herhangi bir şekilde sağlık kurumlarında tedavi ve tetkik görüp görmedikleri sorulmuş, dosyaya gelen yazıda da anlaşıldığı üzere İlhami Balı'nın 25 Temmuz 2016 tarihinde (hakkında yakalama kararı bulunduğu tarihte), *'Konya Cihanbeyli Devlet Hastanesi Acil Dahiliye Yoğun Bakım ünitesinde tedavi gördüğü'* anlaşılmıştır. Bu konudaki araştırma taleplerimiz de Mahkeme tarafından reddedilmiştir.

İ. TANIK BEYANLARINA İLİŞKİN ÖNEMLİ BİR DEĞERLENDİRME YAPILMAMIŞTIR

Yargılamada talebimiz üzerine çok sayıda tanık dinlenmiş olup, tanık anlatımları önemli noktaları ortaya çıkarmıştır.

i. FİRARİ SANIKLARIN EŞLERİ ve DOSYA KAPSAMINDA SANIKLARI TEŞHİS EDEN KADINLARIN TANIKLIKLARI

- a. Hülya Balı:** 17 Şubat 2018 günü basında İlhami Balı'nın eşinin MİT operasyonu ile yakalanarak Türkiye'ye getirildiği ve Kilis'te tutuklandığı haberleri yer almıştır. Bu haberlerin ardından Hülya Balı'nın savcılık ve emniyet ifadeleri Kilis Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmiştir. Bunun üzerine Hülya Balı'nın 10 Ekim Ankara Katliamına ilişkin tanık olarak dinlenmesine karar verilmiştir.

18 Eylül 2019 tarihli duruşmada Hülya Balı, Mahkemece tanık olarak dinlenmek üzere SEGBİS vasıtasıyla duruşmada hazır olmuş, Mahkeme Başkanı tarafından tanıklıktan çekinme hakkı konusunda tanık yönlendirilmiş, eşinin sanık olduğu sürekli vurgulanmış, bu aşamada tarafımızca yapılan hukuki müdahaleler ve Savcılık mütalaası dahi yeterli olmamış, Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından ifadesi CMK 45. maddesi uyarınca tanık olarak dinlenemeyeceği gerekçesi ile alınmamıştır. İtirazlarımız üzerine 13 Şubat 2020 tarihli duruşmada tanığın dinlenmesi gerçekleşebilmiştir.

Hülya Balı ifadesinde, yakalanmasına ilişkin düzenlenmiş emniyet tutanağının gerçek dışı olduğunu, kendisinin sınırda yakalanmadığını, Suriyeli polislerin kendisini alıp Türk polislerine teslim ettiğini, gözleri bağlı olarak getirilip üç gün Gaziantep'te otel olduğunu anladığı bir yerde tutulduğunu, burada ifadesinin alındığını, daha sonra Kilis'e getirildiğini ifade etmiştir. Hülya Balı 3,5 yıl boyunca IŞİD egemenliği altında yaşamış olup, Suriye'ye ilk geçişinin çocuklarıyla birlikte önce araçla arkasından da yaya olarak büyük bir kolaylıkla gerçekleştiğini anlatmıştır. İlhami Balı ile Reyhanlı'da yaşamakta iken 2014 yılında Gaziantep'e taşındıklarını 4-5 ay kadar burada yaşadıklarını, İlhami Balı'nın Hayır ve Ensar Derneği'nde görevli olduğunu kendisine söylediğini belirtmiştir.

- b. Şengül Büyükçelebi:** Firari sanıklardan Deniz Büyükçelebi'nin eşi Şengül Büyükçelebi 13 Şubat 2020 tarihli duruşmada dinlenmiş, Gaziantep'teki Müslüman Gençler Derneği isimli bir dernekten söz etmiş oraya gidip geldiklerini belirtmiştir. Dosya sanıklarının bir kısmını ve onların eşlerini buradan tanıdığını anlatmıştır. 2014 yılında Suriye'ye geçtiklerini belirten Büyükçelebi geçişi şöyle anlatmıştır; *“O zaman bir araba geldi aldı, götürdü, sınıra bıraktı. Sınırdan geçtik. O zaman çok kolaydı girip gelmek zaten, kolaylıkla yani sanki başka bir şehre gitmiş gibi geçtik biz sınırdan.* Suriye'de yaşamakta iken tedavi amacıyla Türkiye'ye gidip geldiğini belirtmiş olan Büyükçelebi Gaziantep'teki Primer isimli özel hastanede ameliyat olduğunu ifade etmiştir. Ailelerinin kendilerini ziyarete gelip döndüklerini de belirtmiş olan Büyükçelebi sınır geçişlerinin kolaylığına örnek olarak İlhami Balı'nın eşi Hülya Balı'nın ev eşyalarını dahi Suriye'ye taşımasını vermiştir. *“Suriye'ye O*

kadar ki normal taşınır gibi taşındı” cümleleri kendisine aittir ve duruşma kayıtlarında yer almaktadır.

- c. **Ayşenur İnci:** Uzun süre Suriye’de kalmış, IŞİD’lilerle yakın temas içerisinde olmuş olan Ayşenur İnci; Adana, Ankara, Antalya, Ardahan, Bingöl, Bursa, Çankırı, Diyarbakır, Elazığ, Gaziantep, Hatay, İstanbul, Kahramanmaraş, Kırıkkale, Kırşehir, Kilis, Konya, Muş, Sakarya ve Şanlıurfa illeri ile bağlantılı şahıslar ile ilgili olarak bilgi vermiş, bilgi verdiği şahıslardan 101’ini fotoğraf üzerinden teşhis etmiş, fotoğrafı tespit edilemeyen 17 şahsa ilişkin yapılmış olan çalışmalarda kimlik bilgileri tespit edilmiştir. Bu kapsamda 13 Şubat 2020 tarihli duruşmada dinlenmiştir.

Adıyaman’dan IŞİD’e katılan kalabalık grubun içinde yer alan Ayşenur İnci hakkında canlı bomba olabileceğine ilişkin bilgiler bulunmaktadır. Suriye’ye Mustafa Dokumacı’nın imam nikahlarını kıymasının ardından geçtiklerini belirten İnci, kendilerini Nusret Yılmaz ile Erman Ekici’nin karşıladığını belirtmiş ve Erman Ekici’nin evinde kaldıklarını ifade etmiştir. Erman Ekici ve eşinin Suriye’den ayrılmalarından da söz eden İnci, eşinin görev için döndüklerini ifade ettiğini belirtmiştir. Ayşenur İnci ayrıca Erman Ekici’yi duruşmada teşhis etmiştir. Adıyaman’daki dönemlerine ilişkin ise İslam Çay Ocağından eşinin söz ettiğini belirtmiş, Mustafa Dokumacı ile burada tanıştıklarını söylediğini ifade etmiştir. Eşinin İslam Çay Ocağına gitmeye başladıktan sonra değiştiğine vurgu yapmıştır.

- d. **Demet Taşar:** Suriye’de uzun bir zaman kalmış ve çok sayıda kişi hakkında tanıklığa sahip olan Demet Taşar; firari sanıklar Ahmet Güneş, Muhammed Zana Alkan, Kasım Dere, Yunus Durmaz, Hacı Ali Durmaz, Hatice Akaltın, Mustafa Dokumacı’dan ayrıntılarıyla söz etmiş, Ahmet Güneş ve Nusret Yılmaz’dan Erman Ekici’nin yakın arkadaşları olarak bahsetmiştir. Adıyaman’daki dönemlerine ilişkin İslam Çay Ocağında eşinin Mustafa Dokumacı, Ömer Deniz Dünder, Muhammet Zana Alkan ile birlikte toplandıklarını söylemiştir.

- e. **Merve Dünder:** Dosya firari sanıklarından Ömer Deniz Dünder’in kardeşi olan Mahmut Gazi Dünder’in eşi olan Merve Dünder 9 Haziran 2021 tarihli duruşmada dinlenmiştir. Uzun süre Suriye’de kalmış kişilerden biri olan Merve Dünder iki kez Suriye’ye gidip geldiğini 2013 yılında İHH’nın yardım paketlerini dağıtmak için gittiklerini, Türkiye’ye girişte 2014 yılı Ocak ayında yakalandıklarını, 10 dakika ifadeleri alınıp bırakıldıklarını, firari sanıklar Walentina Slobodjanjuk, Kasım Dere gibi kişilerin de yanında olduğunu, Slobodjanjuk’un sınır dışı edildiğini ifade etmiştir.

2014 yılı eylül ayında Türkiye’den yeniden Suriye’ye geçtiklerini belirten Dünder kendilerinden iki ay önce Ömer Deniz Dünder ile eşi Slobodjanjuk’un

Suriye'ye giriş yaptıklarını, Ömer Deniz Dünder'ın bu şekilde çeşitli aralıklarla Türkiye'ye girip çıktığını ifade etmiştir. 2014 yılında Gaziantep'te Sevgi Hastanesinde ve Elazığ'da tedavi olduğunu belirten Dünder, Gaziantep Sevgi Hastanesinde kendi kimliği ile tedavi olduğunu ifade etmiştir. Kendisinin silahlı intihar kemeri olarak isimlendiren hizamlı olarak en son savaştığını söyleyen Merve Dünder, Suriye'deki son dönemlerini de ayrıntılarıyla anlatmıştır. Türkiye'ye döndükten sonra MİT'ten gelip ayrıca ifadesinin alındığını ifade eden Dünder, 10 Ekim Ankara Katliamı canlı bombası Yunus Emre Alagöz, Suruç Katliamı canlı bombası Şeyh Abrurrahman Alagöz ve ailesini 2014 yılında Adıyaman'dan tanıdığını belirtmiştir.

- f. **Ulkar Mamadova:** Canlı bombaları örgütleyen ve dosya firari sanıkları açısından da önemli bir bağlantı noktası olan Mustafa Dokumacı'nın eşi Ulkar Mamadova 12 Mayıs 2022 tarihli duruşmada dinlenmiştir. Mamadova 2014 yılında Suriye'ye sınırı büyük bir kolaylıkla geçtiklerini şu sözlerle anlatmıştır; *“Zaten sınırı geçerken Türk askerleri bizi gördü, neden gidiyorsunuz diye sordular. Bizde yardım etmek istiyoruz, çantalarımız vardı, hep kıyafetler gösterdik. Onlar bile bize yardım ettiler çantaları taşımaya, Zaten sınır yoktu efendim. Yani tarlaydı, tarladan Geçiliyordu ve askerler bizi zaten gördüler”*. Bu süreçte Türkiye'ye geri döndüklerini, sınırda kimlik pasaport kontrolünden sonra hiç sorun yaşamadan ülkeye girdiklerini belirtmiştir.

Yargılamalar sırasında ayrıca, sanıklar Muhammed Zana Alkan'ın eşi Büşra Şahin, Savaş Yıldız'ın eşi Hülya Yıldız ve Kasım Dere'nin eşi Serpil Dere de dinlenmiş, her biri sınırı ne kadar büyük bir rahatlıkla geçtiklerini ayrıntılarıyla anlatmıştır. Söz konusu tanıklıklarının arkasından beyanlarda ifade edilen noktalara ilişkin bir araştırma yapılmamış, özellikle sınır geçişlerine ilişkin aktarılan hususların aydınlatılması için gerekli işlemler konusunda adım atılmamıştır. Dosya firari sanıklarının sürekli gelip geçtiği, sınırda hiçbir sorun yaşamadan faaliyetlerini sürdürmüş oldukları tanık ifadeleri ile netleşmiştir.

Ayrıca yine tanıklar dosya firari sanıklarının gerek Türkiye gerekse Suriye'deki konumlarına ilişkin ayrıntılı bilgiler vermişlerdir. Sadece örgüt üyeliğinden yargılanan pek çok sanığın pozisyonunun artık böyle olmadığı son derece açık iken bu açıdan değerlendirmeler yapılmamıştır. Yine bu sanıkların bulunması ve tespiti için alınan bilgiler değerlendirilmemiş ve ilgili birimlerle koordineli çalışmalar yapılarak Türkiye'ye getirtilmelerine ilişkin işlemlere ilişkin hiçbir adım atılmamıştır.

Öte yandan uzun süre Suriye'de kalmış ve çeşitli örgütsel pozisyonlar üstlenmiş olan, bir kısmı Türkiye'de canlı bomba olabileceği bilgileriyle aranmakta olan bu kadınların yargılanma süreçleri de önemlidir. Yıllarca IŞİD kontrolündeki bölgelerde yaşamış ve IŞİD'in kaybetmesi üzerine Türkiye'ye dönmek durumunda kalan ve Türkiye'ye büyük bir kolaylıkla giren bu kadınların tamamı şu an ülkede özgür bir şekilde hayatlarını sürdürmektedir. Yargılamaları beraatle sonuçlanmış olan kadınların hiçbir cezai yaptırım ile karşılaşmamış olmaları IŞİD'lilere ilişkin yargının yıllardır göstermekte olduğu müsamahanın somut bir örneğidir.

ii. DİNLENEN DİĞER TANIKLAR

- a. **Muhammet Kasım Kurt** Dosya firari sanığı İlhami Balı'nın kullandığı hattın sahibi Muhammed Kasım Kurt 3 Eylül 2021 tarihli duruşmada talebimiz üzerine dinlenmiştir. 2009'dan 2014 yılına kadar sınır bölgesinde yer alan Beşiriye Köyünün muhtarı olduğunu belirten Kurt'un, sözü edilen telefonla İlhami Balı ile çok kez görüştüğü ve kendisiyle güvenlik güçlerinin eşliğinde pazarlık yaptığı beyanları ile ortaya çıkmıştır.

2015 veya 2016 yılının mayıs veya haziran aylarında evine gelen bir kişiyi güvenlik güçlerine bildirmiş olmasına karşın devletin hiçbir kademesinin gelip müdahale etmediğini belirten Kurt, yaşadıklarının bir kısmını şu cümlelerle ifade etmiştir: *“Günler sonra Selamın Aleyküm diye İstihbarat Şube Müdürü yanıma geldi. Bir Astsubay bir Uzman ile beraber. Dedi ki, dayı karşıda dedi şuanda dedi bir emirin karısı çocuğu gelmiş, karşı köylerde benim akrabalarım çok. Yani aşiret olarak Elbeyli Türkmen Aşireti mensubuyum. O bölgedeki, hatta Suriye'de kendi malımız aramız da var. Bunu dedi mümkünse dedi buldur... Ve karyı buldular, karyı o günkü 2 çocuğu ile beraber Kilis Taburuna bağlı hudut taburuna bağlı 2. Hudut Bölük Komutanı Yüzbaşı bizzat geldi, karyı 2 çocuğu aldı arabaya bindirdi, beni sınıra gönderdiler motorsiklet ile sınıra gittim. Karyı aldılar sorgulanmak üzere savcı beye mi zamanın başsavcısına mı orayı bilmiyorum, sorguladılar ve daha sonradan bu adamlara sordum birkaç gün sonra da malum o Ankara'daki Gar patlama meselesi ortaya çıktı. dedim bunların bununla ilgisi var mıydı yani bu kadından böyle bir bilgi alabildiniz mi dedim. Dediler çok iyi oldu dediler ama fakat bizi yine bazı bizim yanlış istihbarat sıkıntılarımızın kaynağı askeri de almamıza engel oldu”.*

Muhammed Kasım Kurt, İlhami Balı ile kendisinin İl Alay İstihbarat Şube Müdürü Yüzbaşı ve 2 tane Astsubay Uzman Çavuşun huzurunda diyafon açık olarak görüştüğünü belirtmiş olup, bu görüşmeler gerekçe gösterilerek bir süre sonra tutuklandığını ifade etmiştir. Söz konusu görüşmenin yapılması için emri hangi görevlinin verdiğine ilişkin tarafımızca tanığa yöneltilen soru Mahkeme Başkanı tarafından kesilmiş, tanık ismi vermek üzereyken ismi vermemesi istenmiştir.

Muhammed Kasım Kurt'un Mahkeme Başkanının müdahalelerine karşın aktardıkları son derece önemlidir. Sınırlarda görev yapanların tutumları, istihbarat görevlilerinin İlhami Balı'nın tehditlerine cevap bile vermemesi Kurt tarafından ayrıntılarıyla aktarılmıştır. Hatta Muhammed Kasım Kurt'un beyanlarından İlhami Balı'nın yakalanabilecekken yakalanmadığını da anlamaktayız: *“...İlhami Balı'nın kafasına sıkıp vuracağına 30 metre önündeki adamın alnının çatından vuruyor çalışan adamın. O anda bana telefon açtı tekrar, istihbaratçılarda duruyor böyle oturuyorlar ya. Dedi ki, lan senin o kelleni keseceğim, o evin üstüne astıracağım dedi, küfür etti bana suikast mi*

düzenlettiriyorsun dedi” Devamındaki beyanları da son derece çarpıcıdır: “Dedim ki, Ebu Bekir ben senin İlhami BALI olduğunu biliyorum. 5 saatte benim 5 saatimi alır. Hatay'dan gider bütün akrabaları getirtir telin üstünde sana da telefon açar tek tek kafasına sıkarım. Erkeklik öyle belirir. Bana dedi ki erkek öyle konuşmaz failini belli eder dedi. Yani bir şeyler yaparda gösterir. Ama ben senin kelleni oraya asacağım dedi. İstihbaratçılar ağzımı tutuyor sus diyor, dedim susmayacağım artık. Kesiyorsa devlete helal olsun benim kellem. Ben bu vatan için çalışıyorum, bırakın dedim”.

Muhammed Kasım Kurt, İlhami Balı ile uğraşması sonucunda başının derde girdiğini, Suriye tarafındaki akrabalarının IŞİD tarafından tutuklandığını aktarmış, sonra kendisinin de devletin bir şey yapmadığını hatta kendisini yalnız bıraktığını görüp uğraşmaktan vazgeçtiğini, akrabalarının bu aşamadan sonra serbest bırakıldığını aktarmıştır. Kurt yaşadıklarını şöyle özetlemiştir; *“Yani benim kellemi kesme olayı bizim istihbaratçıların, ben istihbarat savaşlarının arasında kaldım”.*

IŞİD’in elindeki askerlerle ilgili pazarlık görüşmelerinin 15-20 gün sürdüğünü, İlhami Balı’nı taleplerini kendisinin değerlendiremeyeceğini, Türkiye’de cezaevlerinde yatan 100 küsur adam istemek gibi talepleri olduğunu aktarmıştır. Sınır köyünde yaşayan uzunca bir dönem muhtarlık da yapmış biri olarak sınırın durumuna ilişkin aktardıkları da önemlidir. *“Fırat’tan Kilis’in Yavuzlu köyüne kadar olan Fırat IŞİD’in, DEAŞ’ın sorumluluk sahasında herkes elini kolunu sallaya sallaya gidip geliyor. Yani kimse ile bağlantı kurmasına gerek yok... İsteddiği yere götürebilirdim ama beklettim ki asker gelsin alsın diye ama maalesef devletin o an çok zaafı vardı. Yani Gaziantep’te Kilis’te kesinlikle emniyetin, jandarmanın birkaç kişi hariç hepsi dengesizdi”.*

Mahkeme Başkanının sürekli müdahaleleri ile süren tanık ifadesi sırasında bizzat Mahkeme Başkanının çabası ile kimlik bilgileri öğrenilemeyen Kilis İl Jandarma İstihbarat Şube Müdürlüğü görevlisinin kimliğinin tespit edilerek Mahkemede tanık olarak dinlenmesine ilişkin taleplerimiz değerlendirmeye alınmamıştır.

- b. Ömer Yetek:** Ankara Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü’nün 16 Ekim 2018 tarihli bilgilendirme yazısı kapsamında IŞİD’in medya sorumlusu olan Ömer Yetek isimli şahsın yakalandığı ve dosya firari sanıklarından Muhammed Zana Alkan’ı teşhis ettiği ifade edilmiştir. Ömer YETEK etkin pişmanlıktan faydalanmak üzere verdiği ifadesinde ise çok sayıda firari sanık hakkında bilgi vermiştir. Bu kapsamda *“İlhami Balı hakkında IŞİD’in Hicret Ofisinde görevli olduğunu, Gaziantep’teki maddafelerden sorumlu olduğunu, Fursanül Hilafeketibesinden olan kişilerce Ankara Gar eyleminin gerçekleştirildiğini, Ebu Fudayl (K) Nusret Yılmaz’ın Dış İstihbarat biriminden olduğu, eylemler hakkında ondan bilgi aldığını, Savaş Yıldız’ın*

ingimasi gönüllü listesinde olduğu, Dış istihbarat sorumlusunun Ebu Zeyneb Halebi olduğu, Ankara Gar Katliamında emri verdiği, eylemcilerden birinin Mısırlı olduğu, Yunus Durmaz'ın Dış istihbarat birimi çalışanı olduğu ve Gaziantep eylem sorumlusu olduğu, Ahmet Güneş'in Dış istihbarat biriminde çalıştığı” şeklinde ayrıntılı bilgiler vermiştir.

Hem 10 Ekim Ankara Katliamı ile ilgili ayrıntılı bilgi sahibi olması hem IŞİD'in Türkiye'deki örgütlenmesine hem de firari sanıkların örgüt içi pozisyonları hakkında bilgisinin olması göz önünde bulundurulduğunda Ömer Yetek 24 Kasım 2021 tarihli duruşmada tanık olarak dinlenmiştir. Mahkeme Başkanı tarafından tanığın sorgusuna sürekli müdahale edilmiş, bildiklerini söylemesi konusunda çaba harcanması gerekirken adeta bildiklerini söylememeye davet edilmiş, yargılamanın insanlığa karşı suç yargılaması olduğu göz ardı edilmiş, IŞİD'de önemli görevlerde yer almış sanıktan bilgi alınması konusunda çabalara engel olunmuştur.

Ömer Yetek ifadesinde Suriye istihbaratı tarafından yakalandığını, 2017 Aralık'ta Türkiye'ye getirildiğini belirtmiş, Ankara'da yakalanmış olduğuna ilişkin emniyet tutanağının gerçek dışı olduğunu ifade etmiştir. 20-25 gün kadar istihbaratın elinde kaldığını ifade etmiş olan Yetek, emniyette vermiş olduğu ifadeyi reddetmiş, ifadeyi polisin yazıp kendisinin de imzalamak zorunda kaldığını söylemiştir. Ömer Yetek'in tanıklığının ardından İstanbul'da yargılanmakta olduğu dosyaya ilişkin belge ve kayıtlar gelmiş, gelen ifadeler Ömer Yetek'in Mahkemede yalan söylediğini ve yalan tanıklık yapma suçunu işlediğini göstermiştir. Bu konudaki taleplerimiz Mahkeme tarafından reddedilmiştir.

- c. **Kasım Güler:** IŞİD'in Türkiye sorumlusu olduğu bildirilen Kasım Güler'in yakalanmasına dair basında çokça haber yer almıştır. Güler, Suriye'den bir MİT operasyonu ile getirilmiş ve Ankara'daki bir soruşturma kapsamında tutuklanmıştır. Güler ifadelerinde, dosya firari sanıklarından Nusret Yılmaz'ın IŞİD'in Türkiye Valisi olduğunu, Ahmet Güneş'in Türkiye Vilayeti Şura heyetinde görevli olduğunu belirtmiştir. Yine dosya sanıklarından Ömer Deniz Dünder'in birden çok vilayeti kapsayan büro sorumlusu olduğunu ifade etmiştir. Öte yandan dosyada sanık olması gereken Mustafa Dokumacı ve Muhammed Cengiz Dayan'a dair de bilgiler vermiştir. Kasım Güler bu kişilerin hepsi ile uzun zaman mesai yürütmüş, birlikte görevlerde bulunmuştur. Kendisinin IŞİD'in Türkiye Valisi olduğunu da kabul eden Güler, IŞİD'in gerçekleştirdiği katliamlardan ayrıntılarıyla söz etmiş, hatta gerçekleşmemiş yakın dönemdeki katliam planlarından da bahsetmiştir. Ankara 20. Ağır Ceza Mahkemesinde yapılan yargılamada Kasım Güler hakkında örgüt yöneticiliğinden ceza verilmiştir.

Kasım Güler 6 Ekim 2022 tarihinde Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinde tanık olarak dinlenmiştir. Güler ifadelerinde, Suriye'ye yerleşmeden önceki giriş

çıkışlardan ayrıntılarıyla söz etmiş aynen şu şekilde beyanda bulunmuştur: “Ben ayda 2-3 sefer girip çıkıyordum o dönemler. O zamanlar sorun yoktu. Karakoldan çıkıp gidiyorduk. Yani karakolun içinden ayda 3 kere 4 kere bazen girer çıkardım Suriye’ye. Yani arabamı dolduruyordum. Malzeme götürüyordum. Karakol komutanından izin alıp o şekil girip çıkıyorduk yani. Yani o dönem sade ben değildim yani Türkiye’de günde yüzlerce kişi hem Suriye’ye hem Türkiye’ye yabancı girip çıkardı yani o dönem sorun yoktu. İzin yani almaya gerek yoktu. Ben kendim yani belki onlarca kere hudutta yakalanmışım tekrar dedim yardıma gidiyorum zaten o tarafta bırakılmışım gitmişim yani bu konuda sorun yoktu yani”.

Kasım Güler’e ait dijital materyallerin 10 Ekim katliamına dair bilgi ve belge içermesi muhtemel olması dolayısıyla söz konusu materyallerin dosyamıza kazandırılması talep edilmiş, ancak bu talep reddedilmiştir.

III- İNSANLIĞA KARŞI SUÇ

İnsanlığa karşı suç, Türk Ceza Kanunu’nun 77. maddesinde düzenlenmiş olup kasten öldürme, kasten yaralama, işkence, eziyet veya köleleştirme, kişi hürriyetinden yoksun kılma, bilimsel deneylere tabi kılma, cinsel saldırıda bulunma, çocukların cinsel istismarı, zorla hamile bırakma, zorla fuhuşa sevk etme gibi suçların; siyasal, felsefi, ırki veya dini saiklerle toplumun bir kesimine karşı bir plan doğrultusunda sistemli olarak işlenmesi durumunu tarif etmektedir.

Yargılamanın en başından bu yana ifade ettiğimiz üzere, yasanın aradığı tüm unsurlar 10 Ekim Ankara Katliamı için geçerlidir. Failler suçu siyasal/felsefi/ırki/dinsel saikle işlemişlerdir. Faillerin mürted-düşman gördükleri kişilere yönelmiş bir saldırısı vardır. Kastları doğrudan sivillere yöneliktir; failler fiillerini sistemli diğer saldırıların devamı ve bir parçası olarak görmekte ve sahiplenmektedirler.

İŞİD bu katliamı belirli bir siyasi kimliğe sahip kişilere ve bu siyasal düşüncelere karşı gerçekleştirmiştir. İŞİD’e göre mağdurlar “kafir, mürted, Müslüman olmayan”lardır. Sanıklardan Yunus Durmaz’ın katliamda ölenler için “onların hepsi Allah düşmanı PKK’lı” ifadesi bunu ortaya koymaktadır. Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesinin ilk yargılamadaki gerekçeli kararında İŞİD’e ilişkin yapılan, “DEAŞ (İŞİD) silahlı terör örgütünün radikal selefi düşünceler doğrultusunda kendilerinden olmayan tüm toplum kesimlerini kafir ve düşman olarak gördükleri...” değerlendirmesi aynı hususun altını çizmektedir. Ne var ki İŞİD’in katliamı devletin Anayasal düzenine yönelik gerçekleştirdiği kabul edilmiş, barış mitingine katılanları hedef alması es geçilmiş ve İŞİD’in ülkedeki sistematik katliamları da değerlendirmeye alınmamıştır.

Mahkemeye sunulmuş olan 28 Mart 2018 tarihli Dr. Öğretim Üyesi Murat Önok tarafından hazırlanan ve 24 Nisan 2024 tarihli Dr. Öğretim Üyesi Barış Işık tarafından hazırlanan “Hukuki Mütalaa” kapsamında da aktarılan hususlara yer verilmiştir.

10 Ekim Ankara Katliamı yargılamasının insanlığa karşı suç oluşturduğu yargılama boyunca asla kabul edilmemiş, bu noktada bir iddianame düzenlenerek yargılamanın 2019 yılından sonra sanık Erman Ekici açısından ülkenin ilk insanlığa karşı suç yargılamasına dönüşmüş olması da görmezden gelinmiştir. Sanık Erman Ekici hakkında, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığının 6 Ağustos 2019 tarihli ve 2018/161736 Soruşturma sayılı iddianamesi ile Türk Ceza Kanunu'nun 77. maddesi gereğince “suçların dini saiklerle toplumun bir kesimine karşı bir plan doğrultusunda sistemli olarak işlenmesi” sebebiyle insanlığa karşı suç oluşturduğundan bahisle cezalandırma talep edilmiştir. 2019 yılından itibaren 10 Ekim Ankara Katliamı yargılaması ülkenin ilk insanlığa karşı suç dosyası olmuştur. Ancak ilerleyen süreçte bu durum dikkate alınmamış, ülkenin ilk insanlığa karşı suç yargılaması gereği gibi yürütülmemiş, IŞİD’in insanlığa karşı işlediği suçların da gündem edildiği bir yargılama söz konusu olmamış, bu anlamda da tarihi bir yargılama fırsatı yok edilmiştir. Yargılama 2024 yılı temmuz ayında sonuçlandırılmış ve Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi insanlığa karşı suçtan beraat kararı vermiştir.

Mahkeme, gerekçeli kararda insanlığa karşı suçu değerlendirirken özetle; “IŞİD’in eylem yapmak için toplumun belli bir kesimini özel olarak seçmediği, toplumun her kesimine yönelik eylemler gerçekleştirdiğinden” bahisle işlenen fiilin insanlığa karşı suç değil, anayasal düzene karşı suça denk düştüğünü hüküm altına almış ve suçun unsurlarının oluşmadığını hükme bağlamıştır.

Gerekçeli karar ile Mahkeme, bütün kovuşturma süreci boyunca ifade ettiğimiz insanlığa karşı suç tartışmasını da tahrif etmeyi ve gerçeklikten koparmayı seçmiştir. TCK m. 77’de tanımlanmış olan suçun maddi ve manevi unsurlarına dair yapılmış olan değerlendirme siyaseten bir yere oturtulmaya çalışılmıştır. İnsanlığa karşı suç olarak tanımlanmama gerekçesini, toplumun belli bir kesimine yönelik olmadığı, 10 Ekim 2015 günü mitingde bir araya gelmiş olan kitlenin çok farklı kesimlerden oluşması, IŞİD’in aslında Türkiye Cumhuriyeti devletine yönelik bu katliamı gerçekleştirdiği gibi yaklaşımlarla değerlendirmek anlaşılır olmaktan uzaktır. Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi bu konudaki talebi hukuken değerlendirmek yerine, katliamın bütün tablosunu değiştirmek istemiş, kamu görevlilerinin sorumluluğunu yok saymak için katliamın devlete karşı yapıldığı, bu yüzden de insanlığa karşı suçun söz konusu olamayacağını ifade etmiştir. Mahkeme “insanlığa karşı suç” değerlendirmesini ulusal ve uluslararası mevzuat, çağdaş ceza hukuku evrensel ilkeleri ve uluslararası mahkemelerin kararlarına aykırı bir biçimde yapmıştır. Dosyada, insanlığa karşı suçun işlendiğinin iddia olunan bir iddianame bulunduğu göz ardı edilmiştir.

İnsanlığa karşı suç uluslararası çekirdek suçlar arasında yer alıp, söz konusu suçla en yüksek hukuki değerlerin korunduğu kabul edilir. Bu anlamda gerek ulusal gerekse de uluslararası ceza hukuku bakımından tarihi bir dava söz konusudur. Fiilin insanlığa karşı suç teşkil ettiğine ilişkin bir iddianame ve iki adet uzman mütalaası olmasına rağmen, Mahkeme insanlığa karşı suçu unsurlarıyla birlikte ortaya koymamıştır. Bu anlamda kararda olayda neden insanlığa karşı suç olmadığı sorusuna, bu anlamda iddianamedeki iddiaya cevap vermemektedir, gerekçesizdir.

İnsanlığa karşı suç tartışmasının bir diğer önemli özelliği de bu tip suçlarda zamanaşımının söz konusu olmamasıdır. Nitekim bu durum TCK madde 77’de açıkça belirtilmiştir. İnsanlığa karşı

suçtan verilmiş olan beraat kararı dosyada halen yakalanmayan çok sayıda firari sanık olduğunu düşündüğümüzde, firari sanıkların cezasızlığı anlamına gelecektir. Öte yandan firari sanıkların yargılamasının devamı sırasında başta kamu görevlileri olmak üzere katliama ilişkin çeşitli sorumluluklara ilişkin deliller ortaya çıkmaktadır. Zamanaşımı tehlikesi katliamın tüm sorumluluklarının aydınlatılması açısından da cezasızlık sonucu doğurabilecektir.

Karar tarafımızca istinaf ve temyiz edilmiştir. Bu karara karşı yaptığımız istinaf başvurusu üzerine Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 22. Ceza Dairesi, 28 Temmuz 2025 yılında verdiği son kararda akıl almaz bir yaklaşımla mağdurların ve müdahillerin insanlığa karşı suçlar bakımından “suçtan doğrudan doğruya zarar görmedikleri” gerekçesiyle istinaf başvurmuzun reddine karar vermiştir. Yargılamanın en başından itibaren her fırsatta katliam mağdurlarını “mağdur” olarak kabul etmemek için elinden geleni yapan yargı makamlarının ve devletin bu yaklaşımı, en sonunda Katliamın mağdurlarının “suçtan zarar görmediklerini” iddia edecek ve bunu açıkça ilan edecek kadar ileri gitmek zorunda kalmıştır. IŞİD’e insanlığa karşı suçtan beraat verme kararlılığı istinaf mahkemesince de ifade edilmiş olup, karara ilişkin yapmış olduğumuz itiraz raporumuzun hazırlandığı dönem itibariyle sonuçlanmamıştır.

IV- KAMU GÖREVLİLERİ VE SİYASİLERE İLİŞKİN DURUM

Katliamın 10. yılında hiçbir kamu görevlisi hakkında soruşturma açılmadığını belirtmek gereklidir. Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi sadece 2017 yılında katılanların beyanlarının alındığı duruşmaların ardından, katliam alanında gaz kullanılmasına ilişkin suç duyurusunda bulunmuştur. Bu soruşturmaya ilişkin Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından hızlıca işleme koymama kararı verilmiştir. Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesince başkaca bir suç duyurusu işlemi yapılmamış, bu noktadaki başvurularımızın tamamı sonuçsuz bırakılmıştır. Bunun üzerine suç duyuruları tarafımızca gerçekleştirilmiş, ancak başvurularımıza verilen yanıtların tamamı olumsuz olmuştur.

Yargılama süreci boyunca suç duyurularına konu önemli hususları şu şekilde özetleyebiliriz:

A. MÜFETTİŞ RAPORU İLE İLGİLİ SÜRECİ

Yukarıda da ifade edildiği gibi katliamın ardından İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişleri tarafından hazırlanan rapor, katliama ilişkin kamu görevlilerinin sorumluluklarını açıkça ortaya koymaktadır. Mülkiye Müfettişleri raporunun açıklanmasının hemen ardından 2016 yılı Temmuz ayında Ankara Emniyet Müdürlüğü yetkilileri hakkında yapmış olduğumuz suç duyurularına ilişkin Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından işleme koymama kararı verilmiştir. Bu karara ilişkin yapmış olduğumuz Anayasa Mahkemesi başvurusu tam 8 yıl bekletilmiş ve 8 yılın sonunda hiçbir gerekçe içermeyen kabul edilemezlik kararı ile sonuçlandırılmıştır.

Mülkiye müfettişleri raporu yargılama boyunca üzerinde en çok durduğumuz delillerden biri olmuştur. Katliama ilişkin özellikle Ankara Emniyet Müdürlüğü yetkililerinin sorumluluklarını açıkça ortaya koyan, birçok önemli delili barındıran rapor ve eklerine ulaşmamız halen engellenmektedir.

Raporun içerisinde yer alan ve “kapsam dışı bırakılan konular” söz konusu olup, kapsam dışı bırakılan konular, katliam failleri hakkında katliam öncesinde CMK 135 kapsamında tedbiren uygulanan iletişimin tespitlerini içermektedir. Raporun ilgili bölümünde bu hususta araştırmanın devam ettiğinin anlaşılması nedeniyle, tarafımızca İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişliğine bilgi edinme kanunu kapsamında söz konusu araştırmanın sonuçları bu sorulmuştur. Yanıt olarak bu noktalarda hazırlanan inceleme raporlarının Emniyet Genel Müdürlüğüne gönderildiği ifade edilmiştir.

Bahsedilen inceleme raporları;

- Ankara’da miting için alınan güvenlik tedbirlerinin yeterli olup olmadığının araştırıldığı disiplin raporu,
- Katliam failleri Yunus Emre Alagöz hakkında Adıyaman; Yunus Durmaz, Yakub Şahin ve Deniz Büyükçelebi hakkında Gaziantep; İlhami Balı hakkında ise Gaziantep ve Hatay il Emniyet Müdürlükleri tarafından yapılan istihbari iletişim ve teknik takip tedbirlerine rağmen katliamla ilgili önceden bilgi edinilip edinilmediği ve bilgilerin iletilip iletilmediğine ilişkin araştırma raporu,
- Bilinen katliam failleri dışında halen ismi verilmeyen 3 kişi hakkında da istihbari iletişim ve teknik takip tedbiri uygulanıyor olması nedeniyle bu konuda inceleme yetkisinin Emniyet Genel Müdürlüğüne verilmesine ilişkindir.

Mülkiye Müfettişliğinden alınan bu bilgi üzerine, tarafımızca İçişleri Bakanlığı’na başvurulmuş, İçişleri Bakanlığı tarafından talebimizin uygun görülmediği ifade edilmiş, idari /adli mercilerce bilgi ve belge talebinde bulunulması durumunda talep eden merci/mercilere doğrudan bilgi verileceği belirtilmiştir. Katliama dair hazırlanmış bir rapor söz konusu olduğundan Mahkemeden İçişleri Bakanlığına müzekkere yazılması tarafımızca talep edilmiş, talebimiz Mahkemece reddedilmiştir.

Bunun üzerine tarafımızca idare mahkemesinde dava açılmış ve -talebimiz Ankara 11. İdare Mahkemesi’nin 26/04/2023 tarihli kararı ile kabul edilmiştir. İdare Mahkemesinin kararının gereğinin yerine getirilmesi için tarafımızca Emniyet Müdürlüğüne başvurulmuş, verilen cevapla bir kısım belge, önemli ölçüde sensör edilmiş veya silinmiş bir şekilde CD’de paylaşılmıştır. Bunun üzerine mahkeme kararının uygulanmadığından bahisle sensör edilmeden bilgi ve belgenin verilmesi talep edilmiştir. Mahkeme kararının bu şekilde uygulanmasını takdir ettikleri bildirilmiş, en son 1 Eylül 2023 tarihli yazı ekinde 5 CD paylaşılmış ve içeriği neredeyse tamamı sansürlenmiş şekilde yollanmıştır.

İdare Mahkemesi kararını yerine getirmemiş, herkesin bildiği bilgiler dahil tüm sayfaların sansürlenmiş olduğu haliyle tarafımıza vermiş olan Emniyet Genel Müdürlüğünün istinaf talebi reddedilmiş ancak, Ankara Bölge İdare Mahkemesi 12. İdari Dava Dairesi Başkanlığı kararında ilginç bir bölüme yer vermiştir. *“Demokratik ve şeffaf yönetimin gereği olan eşitlik, tarafsızlık ve açıklık ilkelerine uygun olarak kişilerin bilgi edinme hakkını kullanmaları esas olmakla birlikte, talep edilen bilgiler arasında yukarıda sayılan sınırlamaların kapsamında olan bilgi belge bulunması halinde, bu bilgilerin ayıklanması suretiyle istenilen bilgi ve belgenin ilgililerine verileceği tabidir”*.

Emniyet Genel Müdürlüğünün Ankara 11. İdare Mahkemesinin son derece açık olan kararını uygulamayan, kendi istediği biçimde sansürleyen tavrı, Ankara BİM kararına eklenmiş ve bu suretle idarenin hukuksuz tutumu hukuki bir kılıfa uydurulmaya çalışılmıştır.

B. KAYIP KLASÖRLER VE İLGİLİ SUÇ DUYURULARI

Tutuklu sanıklar hakkında devam eden ilk yargılamada sanıklardan Yakub Şahin'in *"...katliamdan önce bomba yapımında kullanılmak üzere Hüseyin Tunç'la birlikte Nizip'ten amonyum nitrat satın almak istediklerini, ancak satıcının şüphelenmesi üzerine gübre almadan Nizip'ten ayrıldıklarını..."* beyan etmesi üzerine, 9 Şubat 2017 tarihinde yapılan İkinci grup duruşma esnasında, yani yargılamanın daha hemen başında kovuşturmanın genişletilmesi taleplerimiz arasında *"...Yakub Şahin'in ifadesinde amonyum nitrat satmadığı belirtilen satıcının 2015 yılı Ağustos, Eylül, Ekim aylarında bir ihbar kaydının bulunup bulunmadığının Gaziantep ve Nizip Emniyet Müdürlüklerinden sorulması"* olduğu ve bu talebimizin reddedilmiş olduğu önceki bölümlerde belirtilmişti.

Yakub Şahin'le ilgili bu durumun yıllarca saklanmış olduğu, 2019 yılında Ankara Adliyesi ortasına atılan 9 klasörle ortaya çıkmıştır. 9 Ekim 2019 tarihinde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı Terör Suçları Soruşturma Bürosuna kimseye haber verilmeden bırakıldığı tespit edilen 9 klasör evrak, 10 Ekim Ankara Gar patlaması ile ilgili olduğu anlaşıldığından, Savcılık tarafından bir üst yazıyla Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesine gönderilmiştir.

Ankara Cumhuriyet Savcılığı tarafından soruşturma sırasında, katliamın hemen ardından 2015 Ekim ayı içinde toplanan, içinde katliamın hazırlanışına ve katliama yol açan bombaların nasıl temin edildiğine ilişkin çok önemli delillerin bulunduğu 9 klasör dört yıl boyunca soruşturma savcılarının odalarında gizlenmiştir. Klasörlerin ortaya çıkışı, savcıların tayinlerinin çıkmasının ardından boşalan odalarında bulunmuş ve adliyenin ortasına atılmıştır. Soruşturma savcılarının boşalan odalarında bulunan bu klasörlerin savcılar tarafından saklanmış olduğu, iddianamede ve soruşturma evrakları içerisinde söz konusu klasörler içerisindeki bilgilere hiçbir biçimde yer verilmemesinden anlaşılmaktadır. Nitekim bu noktada üç soruşturma savcısı hakkında ilgili mercilere tarafımızca şikayetlerde bulunulmuş, ancak şikayetler hakkında hiçbir işlem yapılmamıştır. Tüm şikayetlerimiz her aşamada kapatılmış hızlıca sonuçsuz bırakılmıştır. Öte yandan yargılamayı yürütmekte olan Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi de bu yöndeki taleplerimizi değerlendirmeye almamıştır.

Söz konusu 9 klasör soruşturma evrakı, katliamın nasıl hazırlandığına ve katliama giden yolda Gaziantep Emniyet Müdürlüğü personeli tarafından gerçekleştirilen görev suistimallerinin yanı sıra katliam soruşturması sırasında aynı şekilde Ankara Emniyet Müdürlüğü yetkililerinin hukuksuz işlemlerini de ortaya çok önemli delilleri içermektedir.

9 adet kayıp klasörde canlı bomba aracına eskortluk yapan sanık Yakub Şahin ve örgütün nakliyecisi olan sanık Hüseyin Tunç ile ilgili çok önemli belgeler bulunmaktadır. 9 kayıp klasörden 1. klasörün 5. ve 6. ciltlerinde bulunan evraklar, katliam bombalarının yapımında kullanılan gübrenin temini sürecinde 1 Ekim 2015 tarihinde yapılan ihbara ve bu ihbar

neticesinde katliamdan 10 gün önce (30 Eylül-2 Ekim 2015) Nizip Cumhuriyet Savcılığı tarafından yürütülen soruşturma evrakına ilişkindir.

Söz konusu bilgi ve belgelere göre sanık Yakub Şahin, katliam planına uygun biçimde 30 Eylül 2015 tarihinde, yani katliamdan on gün önce, yanında örgüte ait 16 ATJ 54 plakalı nakliye aracını kullanan katliam sanığı Hüseyin Tunç olmak üzere Nizip'te tarım ürünleri satan bir işyerinden bomba yapımında kullanmak üzere 2.000,00 TL karşılığında iki ton "Amonyum Nitrat 33" tanımlı gübre satın almış, bedelini ödemiş, ancak tedirgin hallerinden şüphelenen gübre satıcısının belge düzenlemek için kimliklerini istemesi üzerine Yakub Şahin ve Hüseyin Tunç gübreyi almaktan vazgeçmiş, parayı geri alarak alelacele dükkandan ayrılmışlardır. Durumdan şüphelenen gübre satıcısı, gübrenin "son zamanlarda artan terör saldırılarında kullanılabileceği" şüphesini de belirterek, hemen aynı gün, Nizip Emniyeti'ne hal ve tavırlarından şüphelendiği bu kişiler hakkında telefonla ihbarda bulunmuştur. Bu ihbar üzerine Nizip Cumhuriyet Başsavcılığınca yürütülen soruşturmada şüpheli bir şekilde gübre satın almaya çalışan kişinin Yakub Şahin olduğu ve kullandığı 27 Z 7072 plakalı otomobilin sahibi Hülya Demir'in isim ve adresi ile örgütün nakliyyede kullanmak üzere Hüseyin Tunç adına satın aldığı 16 ATJ 54 kamyonet olduğu çok kısa bir sürede tespit edilmiştir.

Gübre satıcısının ihbarı üzerine 2 Ekim 2015 tarihinde Nizip Emniyet Müdürlüğü Terörle Mücadele Bürosu tarafından olaya ilişkin olarak gübre satıcısının ve çalışanının tanık olarak ifadeleri alınmıştır. Nitekim gübre satıcısının bu ihbarı üzerine yürütülen soruşturma kapsamında elde edilen bilgilerle şüpheli şahısların tespit edilmesi üzerine, Nizip Cumhuriyet Başsavcılığının talimatı ile Nizip Emniyet Müdürlüğü tarafından 2 Ekim 2015 tarihinde durumun önemi açıklanarak, tüm ihbar ve tespit tutanakları da eklenerek, Gaziantep Emniyet Müdürlüğü İstihbarat Büro Amirliğine ve Gaziantep Terörle Mücadele Şube Müdürlüğüne ayrı ayrı yazılar yazılmış ve *"Yakub Şahin hakkında örgütsel bir ilişkisinin olup olmadığı hususunda gerekli araştırmanın yapılarak gereğinin yapılması ve bilgi verilmesi"* istenmiştir.

Gaziantep Emniyet Müdürlüğü bu bilgilendirme üzerine hiçbir işlem yapmamış ve Yakub Şahin yakalanabilecekken yakalanmamıştır. Çok açıktır ki Gaziantep Emniyet Müdürlüğü görevini yapsa idi, Yakub Şahin katliamda kullanılan gübreyi temin edemeyecek, katliam planı açığa çıkarılabilecek ve katliam önlenebilecekti. Nitekim bu şekilde görevlerini suistimal eden Gaziantep Emniyet Müdürlüğü personeli hakkında gerekli suç duyurularının yapılması talebimizin Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesince reddedilmesi üzerine tarafımızca yapılmıştır.

Öte yandan Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'nün görevini yapmaması sebebiyle katliam gününe kadar bomba malzemelerini temin eden ve canlı bombaları Ankara'ya getiren Yakub Şahin, katliam sonrası gözaltına alınarak Ankara'ya getirilmiş ve 15 Ekim 2015 tarihli ifadesinde Nizip'te bulunan örgüt deposunun yerini söylemiştir. Bunun üzerine Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı, katliam soruşturma dosyası üzerinden 16 Ekim 2015 tarihinde Nizip Cumhuriyet Başsavcılığına bir yazı yazarak, Yakub Şahin'in yer göstermesinin ve arama el koyma işlemlerinin yapılmasını istemiştir. Bu yazıya üzerine Nizip Cumhuriyet Başsavcılığı, Yakub Şahin'in yer gösterme ve arama el koyma işlemlerini yaparak talimat gereğini yerine getirmiştir. Nizip Cumhuriyet Savcılığı, ayrıca bu evraka daha önce gübre satıcısının ihbarı üzerine Yakub Şahin'le ilgili hazırladığı tüm ihbar evrakını da ekleyerek, 22 Ekim 2015

tarihinde Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na göndermiştir. Ayrıca Nizip Emniyet Müdürlüğü de Nizip Cumhuriyet Savcılığı'nın talebi üzerine aynı şekilde Yakub Şahin'in katliamdan önceki ihbar evrakını 22 Ekim 2015 tarihinde Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne göndermiştir. Dolayısıyla, esasen katliam soruşturmasının savcılar ve soruşturmayı yürüten Ankara Emniyet Müdürlüğü personeli, Yakub Şahin ve Hüseyin Tunç hakkındaki katliam öncesinde yapılan tespitlerden ve ihbardan 22 Ekim 2015 tarihinde haberdar olmuştur.

Ancak çok ilginçtir ki; Nizip Savcılığı ve Emniyet Müdürlüğü tarafından katliam soruşturmasını yürüten Ankara Cumhuriyet Savcılığı ve Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne gönderilen Yakub Şahin'in katliamdan önce ihbar edildiğine dair evrak, iddianamede değerlendirilmemiştir. Bu evrak soruşturma dosyasında hiç yokmuş gibi davranılmış, hatta yukarıda belirttiğimiz üzere Nizip CBS evraklarının olduğu klasörler kovuşturmanın yürütüldüğü mahkemeye de gönderilmemiş, saklanmış, yıllar sonra tesadüfen bulunmuştur. Bu durum bize katliam öncesi ve sonrasında ilgili özellikle soruşturma aşamasında çok ciddi ve bilinçli bir karartma ve gizleme yapıldığını, soruşturmanın yanlış yönlendirildiğini, gerçek suçluların ve sorumluların açığa çıkarılmak yerine tam tersine gizlenmelerinin sağlandığını açıkça göstermektedir.

Gaziantep Emniyet Müdürlüğü yetkilileri hakkında yapmış olduğumuz suç duyurusu ardından dosyada uzun süre bir işlem yapılmamıştır. Çok uzun bir zaman sonra söz konusu dosyaya kazandırılan evraktan görülmektedir ki; Gaziantep Emniyet Müdürlüğü, Nizip Emniyet Müdürlüğü'nün yazısı üzerine Yakub Şahin hakkında Gaziantep Cumhuriyet Savcılığı tarafından Türkiye çapında tek yetkili mahkeme olan Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nden Yakub Şahin'in telefonlarının dinlenmesi için iletişime müdahale tedbir kararı talebinde bulunmuştur ve 7 Ekim 2015 tarihinde mahkemeden iletişime müdahale tedbir kararı alınmıştır.

Buna göre Yakub Şahin'in katliam öncesinde emniyet tarafından telefonlarının dinlendiği, buna rağmen katliamla ilgili faaliyetlerine devam ettiği ve sonuçta 10 Ekim 2015 tarihinde de katliamın gerçekleştiği anlaşılmaktadır. Bunun anlamı ise gayet açıktır: Katliam faillerinden Yakub Şahin polis takibi altında bu katliamı gerçekleştirmiş ve Emniyet bunu izlemekle yetinmiştir.

Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'nde o dönem görev yapan ilgili personel, Yakub Şahin hakkında bilinçli bir şekilde işlem yapmamış ve katliamın gerçekleşmesine olanak sağlamıştır. Yakub Şahin, birkaç gün sonra elini kolunu sallayarak, yine sanık Hüseyin Tunç ile birlikte bu sefer Şanlıurfa Birecik İlçesinden katliamda kullanılan gübreyi temin etmiş ve Nizip'te kiraladığı örgüt deposuna koymuşlardır.

Burada önemli olan bir diğer nokta da Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'nün Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesine yıllarca ısrarla yanlış bilgi vermiş olmasıdır. Sanıkların iletişim tespit dosyalarının araştırılmasına ilişkin talebimiz üzerine Mahkeme tarafından Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne yazılan müzekkereye Gaziantep TEM Şube Müdürlüğü tarafından 7 Haziran 2022 tarihinde Yakub Şahin hakkında uygulanan herhangi bir iletişime müdahale tedbiri bulunmadığı biçiminde yanıt verilmiştir.

Oysa Gaziantep Cumhuriyet Savcılığı ihbar dosyasına bizzat Gaziantep Emniyet Müdürlüğü tarafından verilen bilgiye göre katliamdan hemen önce Yakub Şahin hakkında iletişime müdahale tedbiri uygulanmış, bu talep de Gaziantep Emniyet Müdürlüğü tarafından yapılmıştır. Dolayısıyla bu çelişkiden de görüldüğü üzere Gaziantep Emniyet Müdürlüğü, kendi yaptığı işlemleri, Mahkemeden saklamış ve 2022 yılında Mahkemeye yanlış bilgi vermiş, yanıltmaya çalışmıştır.

Bu noktada tarafımızca Mahkemeden Ankara ve Gaziantep Emniyet Müdürlükleri hakkında suç duyurusunda bulunulması defalarca talep edilmiş ancak talepler reddedilmiştir. Bu nedenle suç duyuruları tarafımızca gerçekleştirilmiştir. Gaziantep Emniyet Müdürlüğü hakkındaki suç duyurusuna ilişkin Soruşturmaya Yer Olmadığı Kararı 22 Ocak 2025 tarihinde verilmiş, karara ilişkin itiraz 10 gün içinde sonuçlandırılarak reddedilmiş ve Anayasa Mahkemesi'ne tarafımızca başvuru yapılmıştır.

Söz konusu kararda Gaziantep Valiliği'nin şüpheliler hakkında soruşturma izni verilmemesine ilişkin kararın iptali talebiyle tarafımızca Gaziantep Bölge İdare Mahkemesinde dava açılmış ve Gaziantep Bölge İdare Mahkemesi 6. İdari Dava Dairesi tarafından “...iddiaların soyut ve genel nitelikte olmadığı, kişi ve olay belirtildiği, iddiaların somut olaylara dayandığı, şikâyet dilekçelerinde ihbar edenlerin kimlik ve ikamet bilgileri ile imzalarının ve cezalandırılması istenilen kişilerin isimlerinin mevcut olduğu ve bu duruma göre şikâyet dilekçelerinin 4483 sayılı Kanun'un 4. maddesinin üçüncü fıkrasında aranan şartları taşıdığı ve Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından ‘İlgili Kolluk Görevlileri’ hakkında soruşturma izni talep edildiği halde, gerek ön inceleme raporunda soruşturma izni verilmemesi yönünden görüş bildirilmesine karsın hakkında ön inceleme yapılanların bulunmadığının belirtilmesi ve gerekse izin vermeye yetkili merci tarafından, 4483 sayılı Kanun hükümleri kapsamında bir karar verilmemiş olması yönüyle, dosyanın isleme konulmamasında hukuka uyarlık görülmemiştir” denilerek itirazın kabulüne karar verilmiştir.

Bunun üzerine Gaziantep Emniyet Müdürlüğü yetkilileri hakkında yeniden soruşturma başlatılmış ve çok kısa bir süre içerisinde yeniden verilen “Soruşturma İzni Verilmemesine İlişkin” karar tarafımıza tebliğ edilmiştir. Gaziantep Valiliği 28 Mart 2025 tarihli mahkeme kararının gereklerini yerine getirmemiş, hiçbir araştırma inceleme yapmamış, 3 Temmuz 2025 tarihli ön inceleme raporu kapsamında bahse konu olay “basit şüphe mahiyetinde” olarak tanımlanarak, haklarında soruşturma yürütülen Emniyet Müdürlüğü yetkililerinin kusuru ya da ihmalleri olmadığına karar vermiştir.

Gaziantep Valiliği; 103 kişinin hayatını kaybetmiş olduğu 10 Ekim Ankara Katliamının en önemli sanıklarından biri olan Yakub Şahin'in katliamdan bir kaç gün önce yakalanması ilişkin hiçbir işlem yapılmamasını son derece olağan karşılamış, olayı basit şüphe oluşturacak bir olay olarak tanımlamış, gerekli işlemlerin derhal yapıldığını ifade etmiş, tüm birimlerin hiyerarşik düzen içerisinde hukuki usullere uygun hareket ettiğini iddia etmiş, “bir gübre bayiine giderek gübre almak isteyen ancak daha sonra almaktan vazgeçen bir şahsın eyleminin basit şüphe mahiyetinde bulunduğu” değerlendirmesini yapmıştır. Basit şüphe olarak tanımlanan olay ya da süreç, Yakub Şahin'in bomba yapımında kullanmak üzere çok yüksek miktarda gübre almak istemesi ve gübre satıcının hem bu gübreleri satmaması ve hem de gerekli ihbarları yapması ile

başlamıştır. Alınmak istenen gübrelerin 10 Ekim Ankara katliamı için kullanılacağı açık iken Valiliğin Yakub Şahin'i gübre almaktan vazgeçen şahıs olarak tanımlaması, olayı basit bir alışveriş gibi addetme çabası oldukça ilginçtir. Kaldı ki Yakub Şahin gübre almaktan vazgeçmemiş, hakkında yakalama işlemi yapılmadığı için alamadığı gübreleri bu kez Birecik'e bizzat giderek almış ve katliam planının gerçekleşmesini sağlamıştır.

Öte yandan kolluk tarafından gecikmeksizin yapılan iş Yakub Şahin'in ihbar üzerine tespit edilmesi, belirlenmesi ve bu bilgilerin Gaziantep Emniyetine bildirilmesidir. Esas sorun bu bildirimin yapıldığı 2 Ekim 2015 tarihinden sonra iletişim tedbiri kararı talep edilmesi dışında hiçbir işlem yapılmamış olmasıdır. Durumun bu şekilde açıkça ortada olmasına karşın Gaziantep Valiliğinin *"konu edilen olay çok yönlü karmaşık bir terör eylemi olup mevcut dosya kapsamında bireysel ihmali veya ağır hizmet kusurunu ortaya koyacak nitelikte açık, somut ve yeterli delil bulunmadığı anlaşılmıştır"* diyerek soruşturma izni vermemesinin hukuki olmadığı çok açıktır.

Söz konusu karara ilişkin yeniden tarafımızca Gaziantep Bölge İdare Mahkemesine başvuru yapılmış olup, başvuru sonucumuz henüz sonuçlanmamıştır.

Ankara Emniyet Müdürlüğü yetkilileri hakkında yapmış olduğumuz suç duyurusunda ise kovuşturmaya yer olmadığını ilişkin karar verilmiş, itirazların reddedilmesi üzerine tarafımızca Anayasa Mahkemesine başvuru yapılmıştır.

Dosyaları odalarında saklayan soruşturma savcıları hakkında da gerekli şikayetlerde bulunulmuş, ancak şikayetlerin tamamı inceleme dahi yapılmaksızın reddedilmiştir.

C. YUNUS DURMAZ'IN YAKALANMASINA İLİŞKİN İŞLEMLERİ YAPMAYAN YETKİLİLER HAKKINDA YAPILAN SUÇ DUYURUSU

Rapor boyunca açıklandığı üzere, 10 Ekim Ankara Katliamı faillerinden ve katliamı organize eden isimlerden biri olan Yunus Durmaz, IŞİD'in Türkiye'deki en üst düzey yöneticilerinden biri olup, aynı zamanda 2015-2016 yıllarında Türkiye'de IŞİD tarafından gerçekleştirilen katliamları organize edenlerden biridir.

Yunus Durmaz hakkında 2015 yılında hem 10 Ekim Ankara Katliamı soruşturmasının yapıldığı Ankara Cumhuriyet Savcılığı dosyası üzerinden, hem de İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin dosyasından hakkında yakalama kararları bulunmaktadır.

Yunus Durmaz, arandığı bu dönemde 1 Mayıs 2016 günü Gaziantep Emniyet Müdürlüğü'ne bomba yüklü araç kullanılarak düzenlenen intihar saldırısını organize etmiş ve canlı bomba saldırısı sonucunda 3 polis memuru hayatını kaybetmiştir. Bu saldırıyla ilgili Gaziantep Cumhuriyet Savcılığı tarafından soruşturma açılmıştır.

Öte yandan Yunus Durmaz'ın firari olduğu dönemde Gaziantep'teki faaliyetleriyle ilgili olarak Gaziantep Cumhuriyet Başsavcılığınca başka bir soruşturma daha yürütülmüştür. Söz konusu soruşturma dosyaları incelendiğinde, bu iki soruşturmanın daha sonra birleştirildiği ve Gaziantep 8. Ağır Ceza Mahkemesindeki dava dosyasında yargılamasının yapıldığı

görülmektedir. Ancak söz konusu iki soruşturma birleştirilmeden önce Yunus Durmaz'la ilgili yürütülen soruşturma esnasında Yunus Durmaz'ın kullandığı cep telefonunun tespit edildiği ve hakkında iletişime müdahale tedbirleri uygulanarak teknik takip yapıldığı anlaşılmaktadır.

Yunus Durmaz, hakkında iletişimin dinlenmesine dair mahkeme kararının verildiği tarih olan 29 Nisan 2016 tarihinde hem 10 Ekim Ankara Katliamı soruşturmasının yapıldığı Ankara Cumhuriyet Savcılığı dosyası üzerinden, hem de İstanbul 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin dosyasından hakkında yakalama kararları bulunmaktadır.

Buna göre iletişime müdahale tedbiri kararı verildiği tarihte Yunus Durmaz'ın Gaziantep'te bulunduğunu tespit eden Gaziantep Savcılığı ve Gaziantep Emniyet personelinin, yapmaları gereken ilk iş, hakkında bulunan yakalama kararları gereği Yunus Durmaz'ı yakalamak olmalıdır. Ancak süreç böyle işlememiş, Yunus Durmaz'ın kullandığı telefon numarasını ve dolayısıyla bulunduğu yeri tespit eden Gaziantep Cumhuriyet Savcılığı ve Gaziantep Emniyet Müdürlüğü ilgili personeli, usul ve yasaya açıkça aykırı biçimde, Yunus Durmaz'ı yakalamak yerine Yunus Durmaz'ın kullandığı tespit edilen GSM hattı hakkında iletişime müdahale tedbirine ilişkin mahkemeden karar almak için talepte bulunmuştur. Yunus Durmaz'ın telefonları yaklaşık 20 gün dinlenmiştir. Yunus Durmaz hakkında alınan iletişime müdahale kararı yakalama amacıyla kullanılmamıştır, günlerce izlenmiş ve sinyal bilgileri kaydedilmiştir.

Yunus Durmaz hakkındaki yakalama kararının Gaziantep'teki ilgili birimlerce uygulanmadığı açıkça anlaşıldığından, bu şekilde yakalama kararını uygulamayarak görevi kötüye kullanma suçunu işlediği anlaşılan ilgili sorumlular olarak, 2016 yılında en yüksek mülki amir olarak görev yapan Gaziantep Valisi ile Gaziantep Cumhuriyet Savcılığı soruşturma dosyasında görevli Cumhuriyet Savcıları ile aynı soruşturmada görev alan ilgili Emniyet birimleri bakımından görevi kötüye kullanmak suçundan suç duyurusunda bulunulması için tarafımızdan Mahkemeden talepte bulunulmuştur. Ancak bu talep reddedilmiştir. Bunun üzerine tarafımızca suç duyurusunda bulunulmuş, suç duyurusuna ilişkin SYOK kararı verilmiş, itiraz reddedilmiş ve Anayasa Mahkemesine başvuru yapılmıştır.

D. İLHAMİ BALI'YLA SINIRDA GÖRÜŞEN KİŞİLER HAKKINDA SUÇ DUYURUSU

2018 yılında Mahkemeye İlhami Balı'ya ait tape kayıtları gelmiş, söz konusu tapelerde İlhami Balı'nın birçok kez asker ve polis ve/veya kamu görevlisi olduğu değerlendirilen kişiler ile telefon konuşmaları olduğu anlaşılmıştır. Görevlerinin gereklerini yerine getirmeyen ve sınır geçişlerini anında engellemeyerek katliamın gerçekleşmesine en azından bu şekilde neden olduğu anlaşılan görevli Cumhuriyet Savcısı ile adli soruşturmada görev alan polis memurları hakkında gerekli soruşturmanın yürütülmesi tarafımızca talep edilmiştir. Suç duyurusu hakkında uzunca bir dönem işlem yapılmamış, 2022 yılında Kovuşturmaya Yer Olmadığına Dair Karar verilmiş ve akabinde Anayasa Mahkemesi başvurusu yapılmıştır.

E. BİLİRKİŞİLER HAKKINDA SUÇ DUYURUSU

Sanıklardan ele geçirilen dijital materyallere ilişkin bilirkişi raporlarının eksikliği faslında ifade ettiğimiz üzere soruşturma aşamasında alınan raporlar ile kovuşturma aşamasında alınan raporlar arasındaki uyumsuzluğun nedeni 2025 yılında aydınlığa kavuşmuştur.

Soruşturma aşamasında Yunus Durmaz'ın yakalanması için 2 farklı tarihte operasyon yapılmıştır. İlk olarak 18 Ekim 2015 tarihinde Gaziantep LARIMAR sitesindeki hücre evinde arama yapılmıştır. Burada ele geçen dijital materyaller ile ilgili A.A, K.A, C.Y isimli kişiler "adli bilişim uzmanı bilirkişi" sıfatıyla 19 Kasım 2015 tarihli rapor düzenlemiştir. 1 Mayıs 2016 günü Gaziantep Emniyet Müdürlüğü önünde bombalı araçla yapılan saldırı sonrası Gaziantep Cumhuriyet Başsavcılığınca *“Yunus Durmaz'ın yakalanmasına yönelik çalışma yapılması ve elde edilecek dijital materyallerin Siber Suçlar Şube Müdürlüğüne incelenmesi amacıyla Terörle Mücadele Şube Müdürlüğüne teslim edilmesi için”* 1 Mayıs 2016 tarihinde sözlü emir ve talimat tutanağı düzenlenmiştir. 19 Mayıs 2016 tarihinde ise Yunus Durmaz'ın Şehitkamil ilçesinde bulunan hücre evine gidilmiş ve aynı gün Savcılık ile yapılan görüşmede *“Elde edilen dijital materyallerin İstihbarat Daire Başkanlığı tarafından incelenmek üzere İstihbarat Şube Müdürlüğüne verilmesi”* şeklinde tek bir talimat alınmıştır. Yine "bilirkişi" sıfatıyla A.A, K.Ş ve M.Y imzalı 1 Haziran 2016 tarihli rapor Gaziantep'in soruşturma dosyasına sunulmuştur. Ancak bu rapor, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığında süren 10 Ekim Ankara Katliamına ilişkin dosyaya gönderilmemiştir. Daha sonra raporun tarafımızca elde edilmesiyle raporun içinde geçen ifadeden materyallerin doğrudan İstihbarat Daire Başkanlığına gönderildiği anlaşılmıştır. 10 Ekim Ankara Katliamı soruşturması sonucu düzenlenen iddianame büyük ölçüde Yunus Durmaz'dan ele geçirilen bu dijital materyallere dayanılarak hazırlanmış, katliamın faillerine bu dijitaler vasıtasıyla erişildiği iddia edilmiştir.

7 Ocak 2025 tarihli Yeni Şafak ile 17 Ocak 2025 tarihli T24 isimli gazetelerin internet sitelerinde çıkan haberlerde, soruşturma aşamasında bilirkişi sıfatı ile hazırlanan her 2 rapordaki kişilerin aslında bilirkişi olmadığı ve Emniyet Genel Müdürlüğü İstihbarat Daire Başkanlığında çalışan polis memurları olduğu açığa çıkmıştır. Ayrıca T24 isimli gazetede çıkan habere göre, İstihbarat Daire Başkanlığında görevli polis memuru S.D hakkında düzenlenen iddianamede, söz konusu raporun hazırlanmasına ilişkin detayları içeren yazışmalar elde edilmiştir. Yazışmalardan raporları “bilirkişi” sıfatı ile imzalayan kişilerin bilirkişi sıfatını haiz olmadıkları gibi İstihbarat Dairesi Başkanlığı çalışanı olduğu görülmüştür.

İçişleri Bakanlığı Mülkiye Müfettişlerince dahi "istihbarat zafiyeti" olduğu tespit edilmesine rağmen soruşturma işlemlerinden olan dijital materyal incelemesinin İstihbarat Daire Başkanlığınca yapılmasının görevi kötüye kullanma suçunu oluşturacağı, İstihbarat Daire Başkanlığının adli soruşturma yürütmek gibi bir görevi ve yetkisi bulunmaması, dijital materyallerin orijinalliğine de zarar verildiği gerekçeleriyle İstihbarat Dairesi Başkanlığı çalışanları hakkında suç duyurusunda bulunulmuştur. 15 gün içerisinde “eğer çelişki varsa raporlarda kovuşturma aşamasında giderilebilir” denilerek Kovuşturmaya Yer Olmadığı kararı verilmiş ve bu karara yaptığımız itiraz da reddedilmiştir.

F. AHMET DAVUTOĞLU VE ÜMİT ÖZDAĞ HAKKINDA SUÇ DUYURUSU

Dönemin Başbakanı Ahmet Davutoğlu'nun 10 Ekim Ankara Katliamı öncesinde ve sonrasında yaptığı açıklamalar tartışma konusu olmuştur. IŞİD militanlarını “öfkeli çocuklar” olarak tanımlayan Davutoğlu'nun, canlı bomba saldırılarına ilişkin “kendilerini patlatmadan yakalanmaları mümkün değil” yönündeki yaklaşımı ile de gündem olmuştur.

Ahmet Davutoğlu, katliamın hemen arkasından kameraların karşına geçmiş ve katliama ilişkin “kokteyl terör örgütü” teorisini ortaya atmıştır². Herhangi bir somut veriye dayanmadan ve saldırının failleriyle ilgili netleşmemiş bilgilere rağmen yanlış bilgi ile süreci başlatmış olan Davutoğlu zaman içerisinde de benzer yaklaşımlarını sürdürmüştür.

12 Ekim 2015 günü dönemin CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu, Davutoğlu ile gerçekleştirdiği görüşmeyi şu şekilde basına aktarmıştır: “İçeride konuşulanları dışarıda anlatsam Davutoğlu zor durumda kalır. Ama arzu ediyorsa sayın Kılıçdaroğlu anlatabilir derse ben anlatırım. Ama devlet terbiyem buna izin vermediği için Aramızda kalsın dediği hiçbir konuyu dışarıda anlatmadım. Kendi MKYK üyelerime de anlatmadım, onlar da bilmiyor. Ama sayın Davutoğlu içeride konuşulanları IŞİD bağlantılarını Kılıçdaroğlu anlatabilir derse ben anlatırım. Kim zor durumda kalırmış çok daha net çıkar ortaya.”³

17 Ekim 2015 günü Ahmet Davutoğlu, Kılıçdaroğlu'nun söz konusu açıklamalarının kendisine sorulması üzerine “Kılıçdaroğlu'na sormak lazım, böyle bir şey söylemesini gerektirecek böyle bir şey geçmedi o görüşmemizde. Beni zor durumda bırakacak gizli bir bilgi geçmedi. Sadece istihbarat bilgisi var henüz netleşmedi bilgisini gördü ki, paylaşmak doğru olmaz dedik... Diyelim ki çok mahrem bir şey paylaştım, güvendim, bir husus paylaştım diyelim. Bunu paylaşmak hangi ahlaka sığar, devlet adamı kültürü olur mu böyle? Mahremiyete saygı göstermek siyasetin ahlakındandır. Hayatta utanacak hiçbir şey yapmadım, utanacağım bir söz söylemedim. Ne varsa çıksın söylesin ama bilsinler ki onlar kaybeder” biçiminde bir açıklama yapmış, bugün hala açıklanmamış bir istihbarat bilgisinin söz konusu olduğunu açıkça kabul etmiştir⁴.

Yine aynı gün yaptığı bir başka açıklamada katliama ilişkin ellerinde çok sayıda bilgi olduğunu, bu katliama dair PKK bağlantılarının söz konusu olduğunu ifade etmiş, saldırının açık faileri olan IŞİD yerine farklı örgütleri hedef gösterme çabası olarak içinde olmuştur⁵.

19 Ekim 2015 tarihinde ise “Şimdi, anketler geliyor... Öncesinde, beyanname sonrasında anket yaptık. Şimdi Ankara'daki terör saldırısı sonrasında anket yaptık ve kamuoyunun nabzını tutuyoruz oylarımızda bir yükseliş trendi var” açıklamasını yapmış⁶, katliamın arkasından

²<https://www.ntv.com.tr/turkiye/davutogludan-ankaradaki-patlamaya-iliskin-aciklama,GpJPYDJmHk6fw6mPIUKNzA>

³ <https://www.cnnturk.com/turkiye/kilicdaroglu-anlatsaydim-davutoglu-cok-zor-durumda-kalirdi>
<https://www.sozcu.com.tr/2015/gundem/kilicdaroglundan-flas-davutoglu-cikisi-961799/>

⁴ <https://www.hurriyet.com.tr/gundem/davutoglundan-onemli-aciklamalar-30346380>

⁵ <https://www.yeniasir.com.tr/gundem/2015/10/17/piyonlari-tespit-ettiler>

⁶ <https://www.hurriyet.com.tr/gundem/davutoglundan-onemli-aciklamalar-30346380>
<https://www.dailymotion.com/video/x6hfw41>

oylarının artıp atmadığını anketlerle kontrol ettiklerini büyük bir rahatlıkla kamuoyuna açıklamıştır.

Ahmet Davutoğlu, 1 Kasım 2015 seçimlerinden yaklaşık altı buçuk ay sonra 22 Mayıs 2016'da istifa etmiş, 6 Eylül 2014'de başlayan Başbakanlık görevi sona ermiştir. Başbakanlık yaptığı döneme ilişkin uzunca bir zaman görüş beyan etmemiş olan Davutoğlu, 2019 yılında Gelecek Partisi'nin kuruluş çalışmalarına başladığı dönem ile birlikte basına demeçler vermeye başlamış ve 2015 Haziran ve Kasım arasındaki dönemi ülkenin en kritik dönemlerinden biri olarak adlandırmıştır.

24 Ağustos 2019 tarihinde *“Gelin hafızanızı bir yoklayın. İleride Türkiye Cumhuriyeti tarihi yazıldığı zaman, eminim en kritik dönemlerden, birkaç aydan biri 7 Haziran ile 1 Kasım arasındaki dönem olarak yazılacaktır. Terörle mücadele defterleri açılırsa birçok insan, insan yüzüne çıkamaz.”* açıklamasını yapmış⁷, Davutoğlu'nun bu sözleri üzerine dönemin CHP Genel Başkan Yardımcısı ve Malatya Milletvekili Veli Ağbaba, Mecliste araştırma komisyonu kurulmasını talep etmiştir⁸.

Suç örgütü lideri Sedat Peker, 9 Ekim 2015 tarihinde yaptığı mitingin gündeme gelmesi üzerine, 2015 Haziran-Kasım arası dönemle ilgili açıklamalarda bulunmuş, söz konusu dönemde *“kendi kontrolü dışında birtakım hareketler olmuş olabileceğini”* ifade etmiştir⁹.

Söz konusu açıklamalar, Ahmet Davutoğlu'nun 10 Ekim Ankara Katliamına ilişkin siyasi sorumluluğuna işaret etmektedir. Ancak sadece onun değil, Kemal Kılıçdaroğlu'nun katliamın hemen arkasından yapılan toplantı sonrası beyanatları da oldukça önemlidir. Aradan geçen zaman içerisinde hiçbir yetkili Kemal Kılıçdaroğlu'na *“anlatamayacağı şeylerin ne olduğunu”* sormamış, bu konuda bir araştırma yapılmamıştır. Oysa Kemal Kılıçdaroğlu'nun sözlerinden, Ahmet Davutoğlu'nun, 10 Ekim Ankara Katliamıyla ilgili kamuoyuna açıklanmayan bazı bilgileri Kemal Kılıçdaroğlu ile paylaştığı açıkça anlaşılmaktadır.

Zafer Partisi Genel Başkanı Ümit Özdağ da 10 Ekim Ankara Katliamına ilişkin açıklamalar yapmıştır. 9 Mayıs 2022 tarihinde kameraların karşısına geçen Özdağ, *“...Haziran 2015 seçimleri ile Kasım 2015 arasındaki sürece benzer bir şiddet dalgasının bu sefer sığınmacılar üzerinden planlandığı anlaşılıyor. Bu noktada Gelecek Partisi Genel Başkanı Ahmet Davutoğlu'na sesleniyorum: Sayın Davutoğlu, korkmayın, tehdit edildiğinizi kamuoyu önünde gördük ama korkmayın ne oldu Haziran-Kasım arasında, Türk milletine anlatın çünkü benzer bir çalışma tekrar başlamış görünüyor.”*¹⁰ biçiminde konuşmuştur.

⁷ <https://www.evrensel.net/haber/385444/davutoglu-7-haziran-sonrasindaki-surece-dair-defterleri-acmakla-tehdit-etti>

⁸ <https://www.evrensel.net/haber/385507/chp-davutoglunun-sozleri-uzerine-meclis-arastirmasi-istedi>

⁹ <https://www.bbc.com/turkce/haberler-turkiye-57507632>

¹⁰ <https://medyascope.tv/2022/05/09/umit-ozdagdan-ahmet-davutogluna-cagri-korkmayin-haziran-kasim-2015-arasinda-ne-oldugunu-turk-milletine-anlatin/>

Ümit Özdağ konuyla ilgili açıklamalarını sürdürmüş, 16 Mayıs 2022 günü Ankara Katliamından söz ederek dönemin İçişleri Bakanı Süleyman Soylu ve Gelecek Partisi Genel Başkanı Ahmet Davutoğlu'na *"Ankara Gari'na bomba nasıl geldi, açıklayın"* çağrısı yapmıştır. *"Haziran-Kasım arasında ne oldu? Davutoğlu'nun 'Konuşsam sokağa çıkamazlar' derken verdiği 4 isimden biri Soylu'ydü. Ankara'da otogara bomba nasıl geldi? Siz cevabı biliyorsunuz. Halka cevabı söylemek zorundasınız"* şeklinde çağrı yapmıştır¹¹.

Söz konusu açıklamalar hiçbir tereddüde yer olmaksızın katliama dair siyasi sorumluluklara işaret etmektedir. Bu kapsamda Ahmet Davutoğlu, Kemal Kılıçdaroğlu ve Ümit Özdağ'ın tanık olarak dinlenilmesi ve Ahmet Davutoğlu ve Ümit Özdağ hakkında suç duyurusunda bulunulması talebi Mahkemeye sunulmuş, ancak taleplerimiz reddedilmiştir. Bunun üzerine Davutoğlu ve Özdağ hakkında suç duyurusu tarafımızca yapılmış, soruşturma sırasında adı bu katliamla ilgili adı çokça geçen Sedat Peker ve dönemin CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu'nun da tanık olarak dinlenmesi talep edilmiştir.

10 Ekim Ankara Katliamı ve failleriyle ilgili gizlenen ve bugüne kadar açıklanmayan bilgilere sahip oldukları anlaşılan ve he halükârda siyasi olarak sorumlu olan bu kişilere ilişkin dosyalar hızlıca kapatılmış, Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından işleme koymama kararları verilmiştir.

G. MAHKEME TARAFINDAN GERÇEKLEŞTİRİLEN SUÇ DUYURULARI

Yukarıda da ifade edildiği üzere 10 Ekim Ankara Katliamı soruşturması esnasında Emniyet Müdürlüğü'nün Ankara Cumhuriyet Başsavcılığına sunmuş olduğu fezleke de site, depo ve rezidansa ait kamera görüntülerinin incelemesi bölümünde, dosyada halihazırda bildiklerimiz dışında, kameraya takılan başkaca şahıslar tespit edilmiştir. Ancak bunların kimlik tespiti yapılmamış; sadece y1 ve x1 den başlayarak devamla x30'a kadar isimlendirilmişlerdir. Dosyamızda var olan sanıklarla ilişkileri ve/veya suça iştirakleri çok muhtemel olan bu şahıslar şüpheli veya tanık olarak dahi görülmemiş, hangi kameraya hangi zaman diliminde takıldıklarına dair detaylı bilgi verilmemiş, şüpheli listelerine dahi eklenmemişlerdir. X ve Y'lerin kimliklerinin tespitinin, dosya sanıklarının suça ilişkin rollerinin ortaya konmasında etkili olacağı kuşkusuzdur.

Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 8 Kasım 2018 tarihinde dosyada kimliği tespit edilemeyen X ve Y olarak isimlendirilen, katliam faili olduğu kamera kayıtları ile sabit olan bu kişilerin kimlik belirleme işlemlerinin yapılması için suç duyurusunda bulunulmuştur.

Mahkemenin yapmış olduğu bir diğer suç duyurusu ise katliam planlayıcısı olarak dosya kapsamında adı geçen Ebu Zeyneb isimli kişi ile ilgilidir. Talebimiz üzerine 21 Eylül 2020 tarihinde Mahkeme tarafından suç duyurusunda bulunulmuştur.

¹¹<https://t24.com.tr/video/umit-ozdag-dan-soylu-ve-davutoglu-na-15-temmuz-da-yarim-kalan-neydi-ankara-gari-na-bomba-nasil-geldi-aciklayin,47511>

Katliama dahil olduğuna ilişkin hakkında çok sayıda kanıt bulunan ancak dosyaya sanık olarak eklenmeyerek hakkında Kovuşturmaya Yer Olmadığına Dair Karar verilmiş olan Muhammed Cengiz Dayan ile ilgili olarak mevcut deliller de sunularak suç duyurusunda bulunulması talebi Mahkeme tarafından reddedilmiştir. Bunun üzerine tarafımızca 1 Mart 2022 tarihinde Savcılığa suç duyurusunda bulunulmuştur. Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı bunun üzerine Muhammed Cengiz Dayan hakkında daha önce verilmiş Kovuşturmaya Yer Olmadığı Kararının kaldırılması için Sulh Ceza Hakimliğine başvurulmuş ve karar kaldırılmıştır. Bu aşamadan sonra Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından suç duyurusu süreci başlamış ancak Dayan'ın ifadesinin alınması gibi en temel işlemler dahi yapılmamıştır. Muhammed Cengiz Dayan'ın suç duyurusu tarihi itibarıyla cezaevinde olduğu, tahliye ihtimalinin bulunduğu tarafımızca defalarca Ankara Savcılığına bildirilmiş; tutuklama kararı verilmesi defalarca talep edilmiş olmasına karşın değerlendirmeye alınmamıştır. Halen hakkında işlem yapıldığına ilişkin bir bilgi tarafımıza verilmiş değildir. Akıbeti hakkında bilgi sahibi olunmadığı gibi Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesine de bu soruşturma açısından yapılan işlemler bildirilmemiştir.

Ayrıca Mahkemenin, tanık olarak dinlenen Yıldız Bozkurt hakkında da suç duyurusu talebimizi kabul etmemesi sebebiyle tarafımızca suç duyurusunda bulunulmuş, bu kişiyle ilgili soruşturma da başlatılmıştır.

Belirtmiş olduğumuz dosyaların tümü Ankara Cumhuriyet Savcılığının 2018/205399 soruşturma sayılı dosyasıyla birleştirilmiştir. Soruşturmanın ilk aşamalarında sunduğumuz ve akıbetini öğrenebildiğimiz dilekçelerimiz Emniyet Müdürlüğü'ne gönderilmiş, gerekli araştırmalar kısmen de olsa başlatılmış ve gelen yazı cevapları Mahkemeye sunulmuştur. Ancak daha sonra Savcılıkça hangi işlemlerin yapıldığı ve incelemenin ne aşamada olduğu konularında yazılı hiçbir kayıt verilmemeye başlanmış ve 24 Aralık 2021 tarihinde şüpheliler yönünden alınan kısıtlama kararı olduğu öne sürülmüştür.

25 Eylül 2024 tarihli bir yazı ile Savcılık tarafından daimi arama kararı verilip dosyanın X-Y ve Ebu Zeyneb yönünden Zamanaşımı Bürosuna tevdi edildiği bildirilmiş ve "X ve Y olarak işaretlenen şahıslardan bazılarının hangi sanıklar olduğunun tespit edildiği bildirilmiştir. Bu sanıklarla ilgili halen bir işlem yapılmadığı gibi verilmiş olan daimi arama kararı da soruşturmaya ilişkin bir işlem yapılma iradesi olmadığını göstermektedir. Halen dosyanın erişime açılmamasında hiçbir hukuka uyarlılık yoktur.

SONUÇ YERİNE...

Ülkenin en büyük kitle katliamının üzerinden 10 yıl geçti. Bu 10 yıl aralıksız ve hiç bitmeyen bir adalet mücadelesi biçiminde devam etti. Kısıtlılık kararı alınan, gizli kapaklı süren, delillerin saklandığı Savcılık soruşturmasının ardından hazırlanan iddianame ile 7 Kasım 2016'da başlayan duruşmalar; IŞİD'in insanlığa karşı işlediği suçlarının ve katliamın tüm sorumlularının açığa çıkarılması ile eksiksiz bir adalet çığlığının tüm ülkeye ulaşan sesi oldu.

10 yıl içinde gerçekleştirilen 80 celse boyunca tarafımızca Mahkeme'ye 419 talep sunulmuştur. Bu taleplerimizin sadece 173'ü kabul edilmiş olup, kabul edilen taleplerimizin çoğunluğu bir ceza yargılamasında Mahkemenin zaten zorunlu olarak yapması gereken araştırmalara

ilişkindir. Katliam yargılamasının esasına, maddi gerçeğin ortaya çıkarılmasına ilişkin olan taleplerimizin tamamı reddedilmiştir.

Süreç içerisinde üç kez Mahkeme heyeti değişmiştir. 10 Mart 2020 tarihli duruşmada değişen heyetin gördüğü ilk celse oğlunu kaybeden bir müvekkilimizin “*adalet istiyoruz sayın hakim*” seslenişi nedeniyle Mahkeme heyeti duruşmayı kapatarak 19 Mart 2020 tarihine ertelemiştir.

Ülkenin en büyük katliamına ilişkin yüzlerce klasörlük çok önemli bir dosyadaki heyet değişiklikleri adalet sürecinde ciddi sıkıntılar anlamına gelmiştir. Her yeni gelen heyetin dosyaya hakim olabilmesinin bile oldukça uzun zaman alacağı gerçeği, gerçek bir adalet tesisi açısından önemli bir noktadır.

2023 yılında bir kere daha heyet değişmiş ve 8 Eylül 2023 tarihli celseden itibaren bu heyet yargılamayı sürdürmektedir. Yeni heyetle devam eden yargılama süreci en temel taleplerimizin dahi dikkate alınmadığı, neredeyse tüm taleplerimizin reddedildiği bir dönem biçiminde gelişmiş olup, dosyayı hızlıca karara çıkarma çabasının en yoğun hissedildiği dönem olmuştur.

Geldiğimiz aşamada;

➤ **Katliamın gerçekleşmesinde kusuru ve sorumluluğu bulunan hiçbir kamu görevlisi yargılamaya dahil edilmemiş, devletin sorumluluğunun üstü örtülmüştür:** Katliama ilişkin kamu görevlilerinin sorumluluğu belki de hiçbir olayda olmadığı kadar ortadır. İşçileri Bakanlığı müfettişlerince olaya ilişkin hazırlanan Mülkiye Müfettişleri Raporu Ankara, Adana, Gaziantep ve Kilis vb. yerlerde görev yapan birçok kamu görevlisinin bu katliama yol verdiğini ortaya koymaktadır. 2019 yılında soruşturma savcılarının sakladığı klasörlerle ortaya çıkan tespitleri, katliam sanıklarının katliamdan 10 gün önce belirlendiği ancak yakalanmadığı, hatta telefonlarının dinlendiğine ilişkin delilleri görmezden gelinmiştir. İçişleri Bakanlığı Müfettiş Raporu’nun Emniyet Genel Müdürlüğü tarafından sansürlenmesi, içinde yer alan bilgilerin saklanması çabası dikkate değer bulunmamıştır. Sınır geçişlerini tüm ayrıntılarıyla anlatan tanık ifadeleri değerlendirmeye alınmamış, sınır köyünde İlhami Balı ile yapılan pazarlığı anlatan tanığın sözlerine itibar edilmemiş, hatta ayrıntıları anlatmasına izin verilmemiştir. Buna rağmen Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi bu kişiler hakkında hiçbir işlem yapmamıştır. Kamu görevlileri tanık sıfatıyla dahi dinlenmemiştir. Suç işleyen kamu görevlilerinin sorumsuzluğunu esas alan bir tavır içerisinde olunmuştur.

➤ **Sanık olan IŞİD’lilere gereken ceza verilmemiştir:** Eksik soruşturma neticesinde hazırlanan iddianame ile sanık haline gelen IŞİD’lilere verilen cezalar eksik ve yetersizdir. Sadece 10 sanık katliam sorumluluğu ve insan öldürmeden sorumlu bulunmuş, diğer sanıklar oldukça az cezalarla cezalandırılmıştır. IŞİD’li sanıkların bir kısmı doğrudan katliam örgütlenmesine iştirak etmişlerdir bir kısmı ise üye değil, yöneticidir. Bu gerçek yok sayılarak bu IŞİD’lilerin az ceza alması sağlanmıştır. Üstelik katliamla doğrudan ilişkili olan IŞİD üyeleri dosyaya dahil edilmemiştir. Katliam sonrası sanıkların kaçmasını sağlayan birçok kişinin dosyada sanık bile olmamıştır.

➤ **Firari sanıklar ve katliamla bağı olan İŞİD'liler yakalanıp yargılanmamıştır:** Katliamı planlayan sanıkların 16'sı halen firaridir. Yine dosyada katliam planlayıcısı olan ancak isimleri tespit edilmeyen x-y olarak isimlendirilen 32 kişi daha vardır. Mahkeme Heyeti ve Savcılık bu kişilerin tespiti ve yakalanması hususundaki tüm talepleri yok saymış “kaçan kurtulur” mantığıyla hareket etmiş, adeta sanıkları ödüllendirmiştir. Firari sanıkların bir kısmının nerede bulundukları zaman içerisinde tespit edilmiş, ancak ülkeye iade süreçlerine ilişkin bir işlem taleplerimize karşın başlatılmamıştır. Öte yandan örgüt yöneticisi olduğu delillerle sabit olan firari sanıkların büyük bir kısmı hakkındaki suçlama halen örgüt üyeliği düzeyindedir ve bu noktada bir adım atılmamaktadır. İnsanlığa karşı suç açısından verilmiş olan beraat kararı firari sanıklar açısından zamanaşımı sorununu gündeme getirebilecektir.

➤ **10 Ekim Ankara Gar Katliamı insanlığa karşı suçtur! Bu gerçek yok sayılarak karar verilmiştir:** Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi katliamı devlete karşı suç kapsamında değerlendirmiştir. 2019 yılında düzenlenmiş insanlığa karşı suç iddianamesi dikkate alınmamış, insanlığa karşı suçtan beraat kararı verilmiştir. Oysa katliam insanlığa karşı suç işleyen İŞİD tarafından barış isteyen insanlara, insanlığa karşı yapılmıştır. Katliam TCK m. 77'ye harfi harfine uymaktadır. İnsanlığa karşı suçta zamanaşımı yoktur. İnsanlığa karşı suçun varlığının yok sayılmasının en basit sonucu, başta firariler olmak sanıkların ve sanık olması gerekenlerin bir zaman sonra zamanaşımından yararlanarak ceza almaktan kurtulmaları olacaktır.

Yargılamayı yürüten son heyet insanlığa karşı suça ilişkin beraat kararı veren heyet olarak tarihe geçerken “adalet istiyoruz” haykırıları halen Ankara Adliyesi koridorlarında çınlamaya devam etmektedir.

Dosya firari durumda olan 16 sanık için yeniden ayrılmış olup, halen yargılama bu sanıklar açısından devam ediyor. 23 Aralık 2025 günü yeni duruşmada yine Ankara 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nde olacağız.

Her duruşmayı takip eden müvekkillerimiz, 10 yıl boyunca duruşma salonlarını, adliye koridorlarını boş bırakmayanlar sayesinde ülkenin en önemli adalet mücadelelerinden biri devam ediyor.

Biliyoruz ki; 10 Ekim 2015 günü Ankara Gari'nda yaşananlar, iki seçim arasında ülkenin kaderini değiştirdi. Bu bilinenin kamusallaştığı; adliye koridorlarını, duruşma salonlarını aştığı bir 10 yıldır yaşanan. Bu nedenle “mahkeme kararlarında yazmayanlar ülkenin gerçeğidir ve hafızalarımızdadır” demeye devam ediyoruz.

10 yıl önce bu ülkede gerçekleştirilen bu katliam ve katliamda yitirdiklerimiz unutulmadılar. Adalet mücadelemiz, unutturmanın da mücadelesidir.

Katliamda yitirdiklerimizin anılarına saygılarımızla...

10 Ekim Ankara Katliamı Davası Avukat Komisyonu